

MicMac samenvatting

Week 1 – De sociologisch-theoretische toolkit

1.1 Literatuur: Van Tubergen

Er zijn vier vraagingrediënten waarmee rekening gehouden moet worden bij het formuleren van een onderzoeksvraag: (1) Het menselijk gedrag waarin je geïnteresseerd bent, (2) De sociale context, (3) De periode, (4) De bevolking.

Gezond verstand omvat het alledaagse denken, intuïties, overtuigingen en percepties. Sociologische kennis daagt vaak het gezond verstand uit. Het is een belangrijke rol voor sociologen om mythen te ontcrachten en sociale patronen aan het licht te brengen die soms verrassend en contra-intuïtief zijn. Met *Particuliere sociologen* wordt de manier waarop mensen in het dagelijks leven de sociale wereld begrijpen bedoeld. Deze sociologen zijn onder meer vatbaar voor intuïtief denken, impliciet redeneren, het ontwikkelen van onsamenhangende en vage ideeën, het privé houden van kennis en het zoeken naar bevestigingen. *Academische sociologie* daarentegen is de manier waarop academische instellingen de sociale wereld beschrijven en verklaren. Kenmerken zijn de systematische wijze van kennisvergaring, het openbaar maken en bekritisieren van verklaringen, het ontwikkelen van samenhangende theorieën en het rigoureuus toetsen.

Mensen kunnen gemakkelijk beschrijvingen en verklaringen bedenken voor bepaalde sociale fenomenen. En als we worden geconfronteerd met feiten die in strijd zijn met onze eerdere aannames, kunnen we dat ook begrijpen. Psychologen noemen dit *hindsight bias* omdat mensen, nadat ze de feiten of uitleg hebben gekregen, denken dat het logisch en voor de hand liggend is. De menselijke verbeeldingskracht is buitengewoon krachtig, vooral als het gaat om het sociale leven waar we allemaal deel van uitmaken. Elke dag observeren we het gedrag van andere mensen, begrijpen wat er gebeurt, creëren onze persoonlijke verklaringen en handelen daarnaar. Echter, in de academische sociologie komt kennis beschikbaar voor anderen, het wordt openbaar, 'objectief', en daarom onderwerp van kritiek en systematisch onderzoek door veel mensen. In de academische sociologie worden de ideeën die geleerden hebben over sociale fenomenen publieke kennis, open voor discussie, herzieningen en verbeteringen. *Academische sociologie* is de collectieve kennis die door veel geleerden wordt gegenereerd in een poging onnauwkeurige beschrijvingen van de werkelijkheid en onjuiste theorieën eruit te filteren.

	Private sociologen	Academische sociologie
<i>Onderwerp</i>	Sociale verschijnselen	Sociale verschijnselen
<i>Kennis</i>	Private kennis	Publieke kennis
<i>Manier van denken</i>	Intuïtief en verhaaldenken	Systematische en rationele discussies
<i>ideeën</i>	Incoherent en vage	Coherent en precies
<i>Beschrijvingen en verklaringen</i> zijn waar kunnen juist of onjuist zijn
<i>Empirische testen</i>	Weinig behoefte aan	Belangrijk
	Zoeken naar bevestiging	Open voor tegenbewijs

Wat exact onderscheid een sociologisch onderbouwde verklaring van een gezond-verstand verklaring? Kan ik daarbij zelf voorbeelden verzinnen?

Een **Multilevel Framework** is een raamwerk dat rekening houdt met de wisselwerking tussen individuen en hun sociale omgeving. Hierbij beschrijven *sociale contexteffecten* de invloed van sociale omstandigheden op individuele uitkomsten en *individuele effecten* processen op microniveau. Het **Aggregatiemechanisme** is een propositie die het individuele niveau relateert aan collectieve uitkomsten. *Eenvoudige aggregatie* is het idee dat collectieve uitkomsten niet meer zijn dan de som der delen. *Complexe aggregatie* is het idee dat collectieve uitkomsten het resultaat zijn van complexe wisselwerking tussen individuen en hun sociale context. Het begrip **Sociale interdependentie** beschrijft situaties waarin acties van individuen die van andere beïnvloeden.

1.2 Literatuur: Raub et al (2011)

Coleman

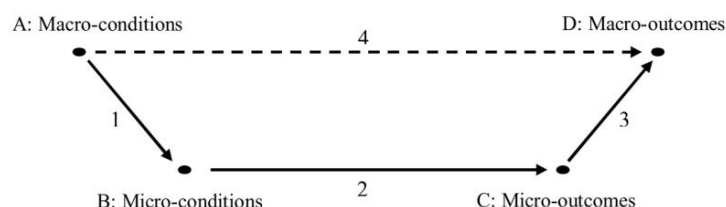

FIGURE 1 Coleman's scheme.

A zijn de **Macro-condities** en D zijn **Macro-uitkomsten**. Pijl 4, tussen A en D, zijn de proposities over een empirische regelmaat op macroniveau. B zijn de **Micro-condities**. Dit zijn onafhankelijke variabelen in aannames over regelmatigheden van individueel gedrag. Pijl 1, tussen A en B, zijn de **Brugassumpties**: aannames over hoe sociale omstandigheden de individuele variabelen beïnvloeden. C zijn de micro-uitkomsten; het individuele gedrag, Pijl 2, tussen B en C, is een microtheorie; aannames over regelmatigheden van individueel gedrag of een theorie van individueel gedrag. Ten slotte zijn pijl 3, tussen C en D, de **transformatieregels**: aannames over hoe het gedrag van actoren macro-uitkomsten genereert.

Uit het schema blijkt dat de *explananda*, dat wil zeggen beschrijvingen van macro-uitkomsten (D) of macro-regelmatigheden (4), volgen uit een *explanans* die bestaat uit aannames over individueel gedrag (2), macro-condities (A), brugaannames (1) en transformatieregels (3).

"**Macro**" verwijst naar sociale systemen zoals een familie, een stad, een bedrijf, een school of een samenleving, terwijl "**Micro**" verwijst naar individuen. Vandaar dat, in termen van het aantal betrokken actoren, 'macro' niet alleen kan verwijzen naar grote maar ook naar kleine sociale systemen. Pijl 4 vertegenwoordigt veronderstellingen over empirische regelmatigheden op macroniveau, inclusief associaties tussen variabelen op macroniveau. Pijl 2 vertegenwoordigt juist veronderstellingen over regelmatigheden van individueel gedrag en misschien een algemene gedragstheorie. Brugaannames en transformatieregels kunnen zowel empirische aannames als analytische verklaringen zoals definities omvatten.

Gerelateerde onderzoeksprogramma's; *Lindenberg*

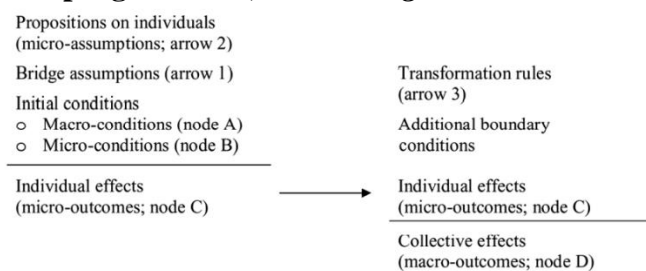

FIGURE 2 Lindenberg's scheme (including references to the nodes and arrows in Coleman's scheme).

De horizontale lijnen geven aan dat de onderstaande stelling (het explanandum) wordt geïmpliceerd door de aannames hierboven (de explanans). Het schema geeft aan dat micro-macromodellen uit twee stappen bestaan. (1) In de eerste stap worden micro-uitkomsten ("individuele effecten") verklaard met behulp van een microtheorie samen met beginvoorwaarden die aannames over zowel macro- als microvoorwaarden en overbruggingsaannames omvatten. (2) In de tweede stap worden macro-uitkomsten ("collectieve effecten") afgeleid van een reeks aannames die de micro-uitkomsten van de eerste stap omvatten, mogelijk aanvullende randvoorwaarden en de transformatieregels.

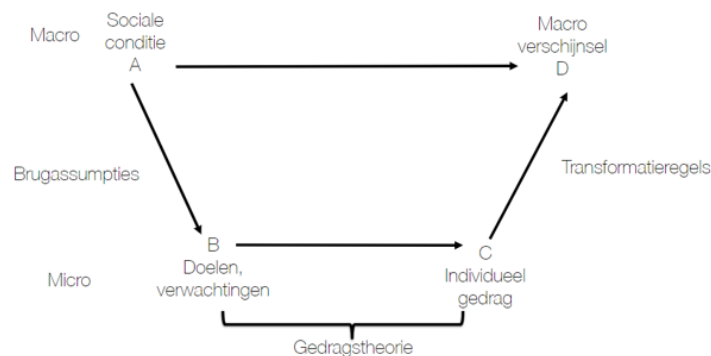
Heb ik de kern begrepen wat een micro-macro transitie is en waarom die soms lastig te maken is? Kan ik zelf voorbeelden van een Coleman-bootje verzinnen?

1.3 Hoorcollege

Sociologie als probleemgestuurde, theoretisch-empirische wetenschap door macro verschijnselen te verklaren met behulp van individueel gedrag en die ook te linken aan macro startcondities

Een *Theorie* is een coherent geheel van proposities en veronderstellingen over condities die bepaalde fenomenen kunnen verklaren en die hypothesen (voorspellingen) genereren over andere (nog niet waargenomen en hypothetische) fenomenen.” (Van Tubergen, 2020). Er zijn verschillende soorten (sociologisch-theoretische) verklaringstypen. Ten eerste heb je **gezond verstand verklaringen**. Dit worden ook wel ‘armchair’ verklaringen genoemd; “*Wat zou een oom bedenken tijdens een kerstdiner?*”. Dit soort verklaringen voldoen niet aan de definitie van theorie. Ten tweede heb je **Deductief-nomologische modellen** deze werken via wetten en condities naar uitkomsten toe. Maar deze modellen zijn absoluut en probabilistisch en voldoen niet aan de definitie van theorie. Ook statistische verklaringen doormiddels van geobserveerde correlaties voldoen niet aan de definitie. Wat wél aan de definitie voldoet is de sociologische-theoretische toolkit.

De **sociologische-theoretische toolkit** maakt gebruik van Mechanistische verklaringen om sociale start condities (kapitalisme, verdeling etniciteiten, democratisch systeem, etc.) via individueel gedrag te linken aan macro verschijnselen. Voordat iemand iets doet heeft hij een set aan verwachtingen en doelen, samen met aannames over individueel gedrag (gedragstheorie, bijvoorbeeld Rationele keuze theorie, symbolisch interactionisme) leidt dit tot bepaald individueel gedrag. Sociale startcondities worden via brugassumpties gelinkt aan individuele doelen en verwachtingen. Tenslotte wordt het individuele gedrag via transformatieregels (optelsom, complexe aggregatie, definitiekwesties, etc.) terug gebracht naar het te verklaren macro verschijnsel. Dit wordt ook wel het *Coleman bootje* genoemd.

Systematische verklaringen volgens de STT

Gedragstheorie (rationele keuze?)

Transformatieregels

- De link tussen C en D, wat zijn de regels?

A. Startcondities

- Sociale condities
- (keuze alternatieven, kansen, restricties)

Brugassumpties

- Hoe heeft A invloed op B?

B. Individueel effect

- B invloed op C via gedragstheorie?

C Individueel effect

D. Sociaal verschijnsel

- Link tussen C en D, zie transformatieregels

Voor het opstellen van het Coleman bootje en de theorie moet je abstractie en specificiteit afwegen. De algemene regel bij theorieën luidt als volgt: **zo abstract als mogelijk, maar zo specifiek als nodig**. Met abstract (“theoretical scope”) wordt bedoeld of de theorie ook generaliseerbaar is naar andere fenomenen. Maar de theorie moet wel zo specifiek (theoretical precision”) zijn dat het datgene verklaart wat je wilt verklaren. Daarnaast is het van belang dat je *interdependentie* erkent; Gedrag en sociale context zijn onderling afhankelijk

Week 2 – Sociale relaties-I: Segregatie

2.1 Hoorcollege

Hoe kunnen we buurtsegregatie verklaren (onder huishoudens in New York- Manhattan in 2021)? De verklaringsvraag gaat over een probleem op macroniveau en bevat de vier vraagingredienten van van Tubergen. Voor het bedenken van de gezond-verstand verklaring worden is de werkdefinities gedefinieerd. **Absolute segregatie** vindt plaat in stad als 100% van de mensen paars is in buurt x en 100% roze in buurt y. **Perfecte integratie** vindt plaats als elke buurt in stad een mix van paars en roze heeft in dezelfde samenstelling als stad. **Segregatie** wordt hier gedefinieerd als het gemiddelde percentage ‘dezelfde’ burens van alle actoren. Een gezond-verstand verklaring voor buurtsegregatie is dat *een groter percentage mensen dat integratie ‘oké’ vindt leidt tot minder segregatie*. Deze verklaring wordt als propositie in een DN-Model gezet. Als conditie wordt feit genomen dat in het noorden in de VS er een toename van mensen met de mening “oke met integratie” heeft plaatsgevonden en in het zuiden minder in de jaren 40-60 plaat. Hier uit volgt de hypothese dat in het noorden de segregatie afneemt en in het zuiden niet. Echter de data weerlegt dit.

Dus we moeten terug naar de theorie om segregatie te verklaren. Het doel is om een correcte verklaring tussen sociale startcondities (A) en macro verschijnsel (D) te vinden door de theorie zo simpel als mogelijk te houden (zowel individueel niveau (B→C) als startcondities (A)), maar zo complex als nodig (van simplistische naar realistische aannames indien nodig). Dus door het

abstractieniveau goed te balanceren. De Agent-Based Modeling [ABM] (agent-gestuurd modelleren) theorie wordt toegevoegd aan de Sociologische-theoretische toolkit. Agent-Based Modeling kent vier uitgangspunten: (1) Vanuit het individu (actors/agents), (2) met aannames over simpele gedragsregels, (3) en interdependentie tussen actors, (4) macro verschijnselen (bijv. Segregatie) verklaren. Dit gebeurt vaak met behulp van computersimulaties. Er wordt gekeken naar organische wezens, met voorkeur naar mensen. Met andere woorden er worden systematische gedachten-experimenten uitgevoerd waarbij je sociale condities kan variëren om te zien wat er met de macro uitkomst (D) gebeurt. Dit is geen empirische toets maar een manier om hypothesen te creëren. Een voorbeeld van modelleren met segregatie is het model van Schelling (zonder computer).

2.2 Hoorcollege & Literatuur: Schelling (1969)

Schellings model gaat uit van een buurt met daarin personen met bepaalde individuele voorkeuren en kansen. Met voorkeuren bedoeld Schelling de mate waarin mensen het hebben van een minderheidsstatus willen voorkomen, volgens Schelling willen mensen geen minderheid in hun buurt zijn. De startconditie is woonkansen; waarheen te verhuizen om aan voorkeuren te voldoen? Een andere startconditie is dat het een eendimensionale buurt is, er zijn 70 huishoudens op een lijn van links naar rechts. Je begint links met kijken. Een ‘buurt’ vier naar links en rechts. Dit is een brugassumptie; hoe leidt een stad naar individuele voorkeuren. Bijvoorbeeld in de reeks: 0+000+00+++0+0+000+, is het grijs-gemarkeerde gedeelte de ‘buurt’ van het blauwe plusje. Het ‘*spel*’ van **Schelling** kent verschillende ronde. Begin elke ronde worden de ‘ongelukkige’ personen gedefinieerd. Vervolgens worden deze van links naar rechts verhuisd naar het dichtstbijzijnde voorkeurspunt (waar ze niet meer de minderheid zijn). Daarna ga je naar ronde 2..... Schelling definieert dat mensen ongelukkig zijn als meer dan 50 procent van hun burens tot de ‘outgroup’ behoren. Dus een sociale (start) conditie is ook de buurtsamenstelling, wat leidt er toe dat mensen gelukkig of ongelukkig zijn gezien hun voorkeuren en dus gaan verhuizen of niet.

– **Ronde 1:** verhuis de “ongelukkigen”

...0000+00++++**0**+0+000+... (0)

...000000+++++**0**+0+000+... (1)

...000000++++++**00**+000+... (2)

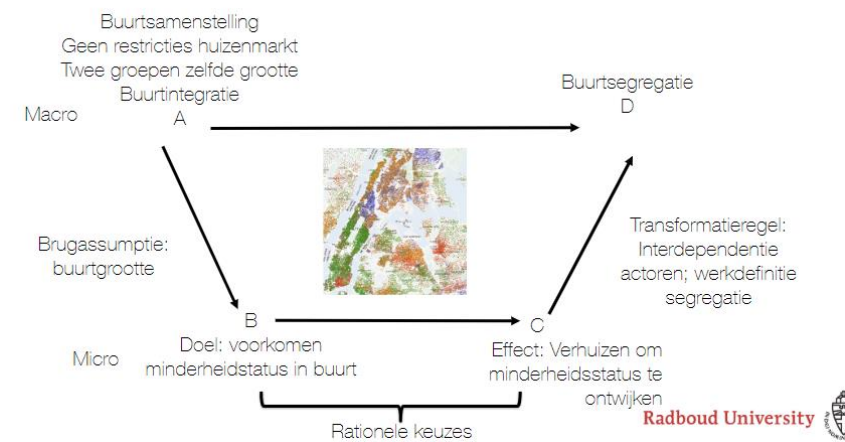
...000000++++++**00000**+... (3)

...000000++++++**00000**... (4)

– **Eind ronde 1:** behoorlijk gesegregeerde buurten

...000000++++++**00000**...

Schellings model laat zien hoe (in)tolerante voorkeuren op microniveau kunnen leiden tot segregatie op macro niveau. Dit model heeft een groter verklarend vermogen dan een gezond-verstandverklaring, het geeft een expliciete micro-macro link weer. Dus het voldoet aan de definitie van Sociologie als probleemgestuurde, theoretisch-empirische wetenschap. Door macro verschijnselen te verklaren, met behulp van individueel gedrag en die ook te linken aan macro startcondities. Echter het model van Schelling is een zeer simpele weergave van de werkelijkheid. Zo houdt het geen rekening met krapte op de huizenmarkt, economische restricties voor keuze buurt en sociale restricties voor keuze buurt. Daarnaast zijn ook de assumpties van een eendimensionale buurt en twee groepen van dezelfde grootte onrealistisch.

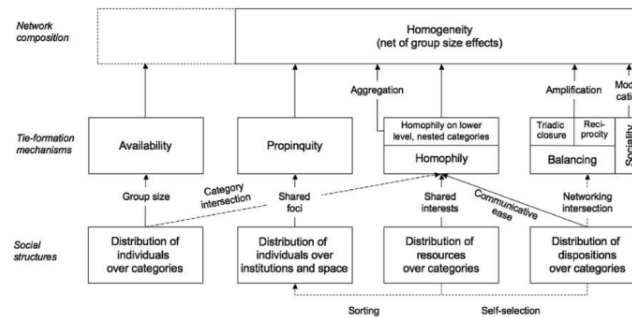

Stel dat je zelf een bord hebt met poppetjes van twee verschillende kleuren, kan je dan reproduceren wat Schelling doet op basis van verschillende micro-voorkeuren? Hoe zorgen rationele keuzes op het individuele niveau voor ongewenste sociale verschijnselen? Zou je zelf met “tweaks” aan Schelling’s model tot andere sociale verschijnselen kunnen komen? Zo ja, welke?

2.3 Hoorcollege & Literatuur: Wimmer, & Lewis (2010)

Wimmer en Lewis onderzoeken (raciale) homogeniteit in sociale netwerken in de VS (*macro verschijnsel*). Homogeniteit definiëren ze als het percentage zelfde-ras/etniciteit in vriendennetwerk. Hoge mate van raciale homogeniteit in sociale netwerken is een probleem want desegregatie is bij wet verplicht in de VS. Eerdere onderzoeken geven hoge mate homophily (zelfde-ras vriendschapsvoorkeuren) als verklaring. Echter Wimmer en Lewis claimen dat alleen “homophily” als verklaring te simplistisch is, het doet geen recht aan micro-mechanismes vriendschapskeuzes en geeft dus geen volledige verklaring homogeniteit netwerken. Met andere woorden eerder werk paste de STT niet voldoende toe. Wimmer en

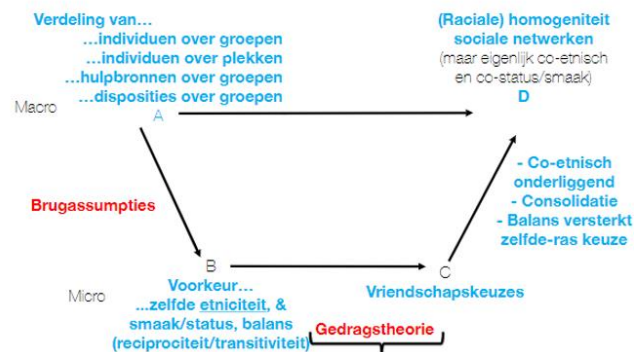
Lewis maken het abstractie niveau wat complexer. Verklaringen moeten beter en startcondities in voorgaande onderzoeken missen. Doel Wimmer & Lewis: een reeks aan intergerelateerde verwachtingen afleiden die tezamen een completere verklaring voor netwerkhomogeniteit geven en die ook empirisch toetsen. Hierbij definiëren ze homophily als een voorkeur en homogeniteit als een netwerkuitkomst.

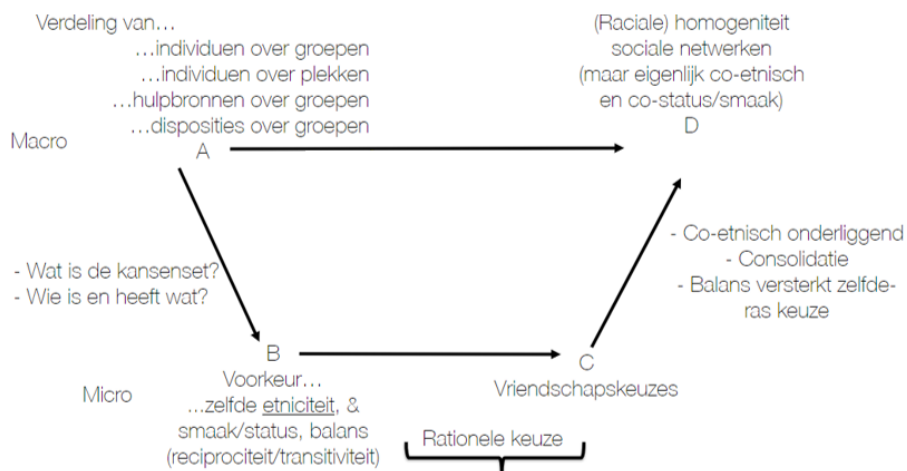
De sociale startcondities van Wimmer en Lewis zijn de sociale structuren; de verdeling van (a) individuen over groepen (Groepsgroottes (bijv. % Aziatisch samenleving)), (b) individuen over plekken (Groepsgrootte in foci (bijv. % Aziatisch studentenhuus)), (c) hulpbronnen over groepen (Wie heeft welke etniciteit/status/smaak), (d) disposities over groepen (Wat is inherent sociaal (bijv. Vrouwen meer vrienden?)).

Daarnaast bespreken Wimmer en Lewis kansenstructuren, voorkeuren en netwerkstructuren. **Kansenstructuren**; wie is beschikbaar en waar. Dit is essentieel voor netwerkformatie. Volgens Wimmer en Lewis is het essentieel om kanseffecten los te zien van “racial homophily proper”. **Voorkeuren**; voorkeur voor zelfde etniciteit of zelfde status. “Racial homophily” bestaat, maar gaat dieper dan “ras”, vaak *co-etnisch* (Koreaans-Koreaans, i.p.v. Aziatisch-Aziatisch). Sommige smaakvoorkeuren en/of status correleert met ras (=consolidatie). Denk aan kpop. Beide mechanismes lijken racial homophily, maar maar zijn het niet. **Netwerkstructuur**; Transitiviteit: twee vrienden van jou worden ook vrienden (Reciprociteit?). Dit versterkt “same-race (of co-ethnic)” keuzes.

Kort samengevat: twee personen die in dezelfde raciale groep zijn ingedeeld, kunnen volgens Wimmer en Lewis een *tie* vormen omdat: (a) Er is geen persoon met een andere raciale achtergrond beschikbaar (availability; *beschikbaarheidseffect*). (b) Ze delen allebei dezelfde werkruimte of studeren hetzelfde vak op de universiteit (propinquity; *nabijheidseffect*). (c) Ze zijn allebei vrienden van dezelfde vriend, of de een beantwoordt (reciprocating) een band die de ander heeft verlengd (*balanceren*), of ze zijn allebei bijzonder sociaal (*socialiteit*). (d) Ze geven er allebei de voorkeur aan vriendschap te sluiten met individuen van dezelfde raciale of etnische categorie (*homofilie*).

Wimmer en Lewis definiëren niet expliciet hun brugassumpties. Uit het artikel kan de verborgen aanname gehaald worden dat de Kansenset definieert welke vrienden je kunt kiezen. Daarnaast blijft welke groepen welke hulpbronnen en voorkeuren hebben ook impliciet. De gedragstheorie voor het balansmechanisme wordt expliciet genoemd: Imbalans leidt tot “psychological strain”, reciprociteit en transitiviteit zijn dus rationeel. Voor het homofiliemechanisme is de gedragstheorie minder duidelijk. Er zou een verborgen aanname in kunnen zitten dat investering tot winst leidt in relaties.

Kan je een macro-micro-macro model te reconstrueren op basis van wat je in het artikel leest? Wat is het sociale verschijnsel dat onderzocht wordt? Wat zijn de macro-condities als het gaat om de sociale startcondities? Zijn daar verschillen tussen groepen te vinden? Wat zijn die verschillen? Hoe linken de micro-keuzes naar de macro-verschijnselen? Wat zijn de verschillende micro-mechanismes voor vriendschapkeuze die de auteurs bespreken?

Week 3 – Sociale relaties-II: Orde

3.1 Hoorcollege

Opzoek naar een theoretische verklaring voor sociale (dis)orde; Hoe kunnen we demonstraties verklaren (onder jongeren in Rotterdam in november 2021)? Het gaat om een *macro verschijnsel*, want er zijn meer dan twee mensen bij betrokken. Grootschalige demonstraties zijn een probleem want ze kunnen zorgen voor miljoenenschade en polarisatie. Een **Demonstratie** wordt gedefinieerd als een groep van tenminste X personen die “de straat op gaan” om hun visie over issue Y over te brengen. **Issue Y** is hierbij een regel/wet/regime/etc. **Sociale disorde** ontstaat als een groep van tenminste X personen die sociale onrust (vernielingen, negeren autoriteit, etc.) veroorzaken. **Sociale verandering** houdt in dat een groep van tenminste X personen slaagt erin – misschien door demonstratie en/of sociale disorde – hun zin te krijgen over issue Y.

Voor een verklaring waarom mensen wel of niet gaan demonstreren moet er gekeken worden naar de persoonlijke voorkeuren, winst en risico. Mensen kunnen een *persoonlijke voorkeur* hebben om een wet/regel/regime omver te werpen. Mensen kunnen *persoonlijke winst* krijgen wanneer wet/regel/regime verdwijnt. Tenslotte is er *persoonlijk risico* om gearresteerd te worden of erger. Kans op winst neemt toe en risico neemt af wanneer meer mensen demonstreren. Met andere woorden; als meer mensen demonstreren willen ook meer anderen deelnemen. Nu gaat de *sociologische alarmbel* af; dit wijst op *interdependentie*.

Echter bestaande verklaringen zijn problematisch. Demonstraties ontstaan snel en zijn lastig te voorspellen (Hetzelfde voor haar afgeleiden: sociale verandering, sociale disorde). Daarnaast is aggregatie van individuele voorkeuren als transformatieregel vaak niet afdoende. Bijvoorbeeld normverandering op individueel niveau over regel/wet hoeft niet verandering bij veel individuen te betekenen. Tenslotte zijn demonstraties (en disorde) vaak onbedoeld gevolg van individueel gedrag. Dus we hebben een macro-probleem maar de theoretische verklaring via het individuele gedrag en macro startcondities missen nog.

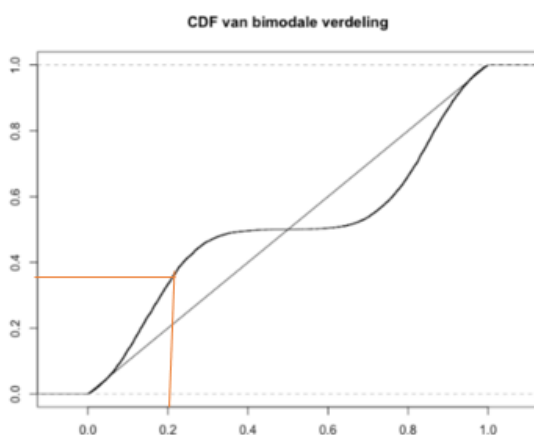
3.2 Hoorcollege & Literatuur: Granovetter (1978)

De hoofdvraag die Granovetter probeert te beantwoorden luidt als volgt: “Hoe vertalen individuele voorkeuren naar collectief gedrag zonder rekening te hoeven houden met normen en waarden?”. Op het micro niveau kijkt Granovetter naar wanneer demonstreert iemand, op het macro niveau naar demonstraties, sociale disorde, etc. Een gezond verstand verklaring hierbij is dat hoe sterker voorkeuren (minder kosten, meer opbrengsten m.b.t. “issue Y”), hoe meer personen demonsteren. Echter Granovetter claimt dat dit maar een (heel klein) gedeeltelijke verklaring is voor collectief gedrag. Granovetter stelt het Threshold model op.

Het **Threshold model** kent zes aannames. [1] Er zijn N actors (*startconditie*). [2] Elke actor heeft een binaire keuze (meedoen/niet meedoen) (*individuele uitkomst/gedrag*). [3] Kosten/opbrengsten afhankelijk van hoeveel anderen meedoen (*transformatieregel: interdependency*; onderlinge afhankelijkheid). [4] Maar deze kosten/opbrengsten variëren tussen personen (*sociale startconditie*; Het gaat over de verdeling van thresholds). Iedereen heeft zodoende een andere “*threshold*” om mee te doen (*Individuele voorkeuren*). [5] Het model vindt plaats in rondes (*brugassumptie*: hoe de verdeling van de voorkeuren in een populatie samenhangen met de individu). Elke ronde zien alle actoren hoeveel anderen meedoen en updaten hun keuze. [6] Actors zijn doelbewust, gegeven hun doelen en voorkeuren en hoe zij de situatie inschatten zullen ze hun nut maximaliseren (*gedragstheorie*).

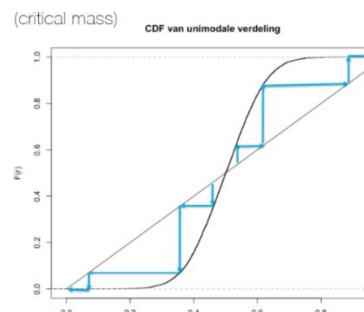
Thresholds zijn specifieke aannames over wanneer actors in de populatie meedoen aan bijvoorbeeld demonstraties. De threshold van een actor is het percentage van de populatie dat mee moet doen voordat de actor zelf ook mee gaat doen. Iemand met een threshold van 0 procent zal altijd mee doen. Een actor met een threshold van 50% zal alleen mee doen als meer dan de helft van de mensen het ook doet. Een actor met een threshold van 100% zal nooit mee doen, hij is immers ook een onderdeel van de populatie dus nooit zal 100% meedoen zonder hem.

Het thresholdmodel is ook een wiskundige tool; je kunt een cumulatieve distributiefunctie (CDF) oftewel $F(x)$ maken. **Equilibria**: Wanneer doen mensen eigenlijk wel/niet mee aan demonstratie? Het percentage mensen die meedoen op t is $r(t)$, het percentage mensen die meedoen op $t+1$ is $r(t+1)$. Dus je kunt op $r(t)$ kijken of mensen een lager threshold hebben. $r(t)$ is de threshold van mensen op tijdstip t . Het is belangrijk dat je een diagonaal tekent. Het aantal mensen dat in het volgende tijdstip mee doet is gelijk aan het lijntje naar boven trekken en dan naar de zijkant. Op het plaatje hieronder doet als 20% (0.2) van de mensen mee doet op t_1 , ongeveer 30% (0.3) van de mensen mee doen op het volgende tijdstip.

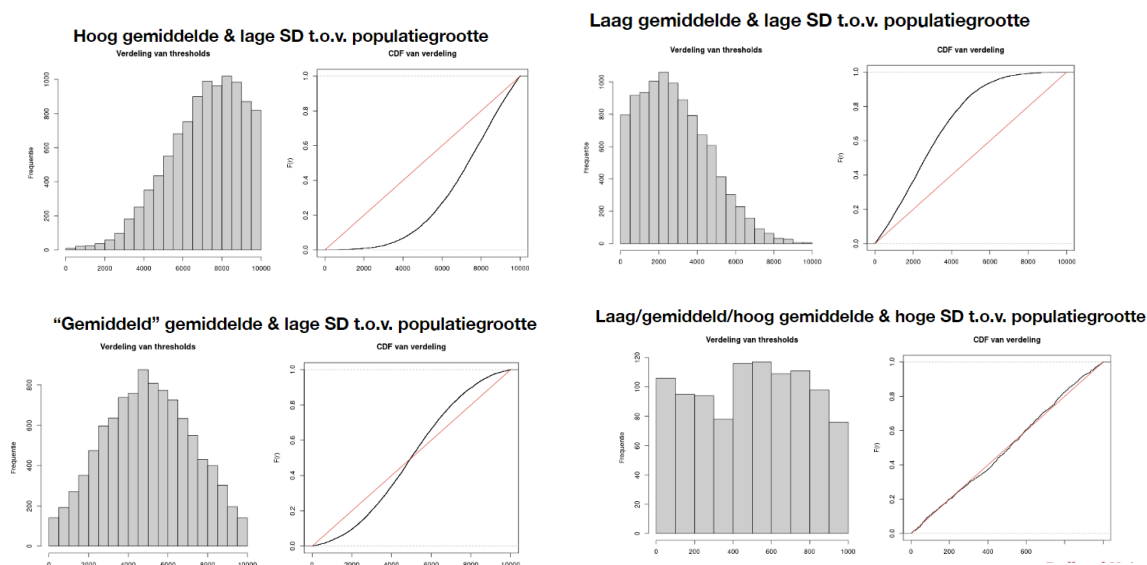

Zoek op de x-as naar het percentage dat op tijdstip t mee doet. Trek een lijn vanaf dat punt tot de grafiek (niet tot de diagonaal!). Trek nu vanaf de grafiek een lijn naar de Y-as. Het getal op de Y-as geeft het percentage aan dat op tijdstip $t+1$ mee zal doen aan.

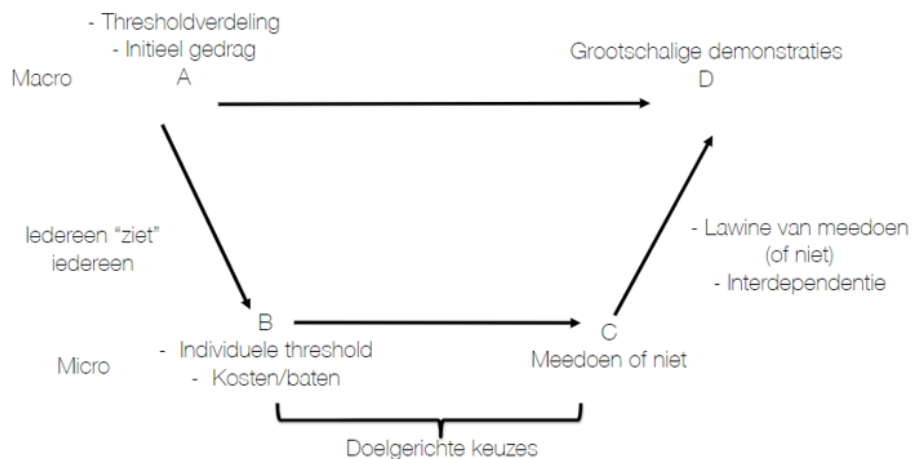
Om te kijken wat de opkomst van de demonstratie op tijdstip $t+1$ zal zijn moet de Cumulatieve verdeling met diagonaal vergeleken worden. Ligt de grafiek onder diagonaal dan gaan minder mensen mee doen dan op t_1 ; er stappen mensen uit de demonstratie. Ligt de grafiek boven diagonaal dan meer mensen gaan mee doen. De **kritieke massa** is de minimale hoeveelheid die nodig is om een nucleaire kettingreactie in stand te houden. Het **Equilibrium** is bereikt waar de diagonaal ende cumulatieve grafiek elkaar kruisen ($r = F(r)$). Op de afbeelding hiernaast komt de democratie bijna nooit op gang, alleen met een grote estrogene shock. Want onder de 50% gaat de gedragslawine omlaag. Er is sprake van een **instabiel Equilibrium**.

Er kan ook gekeken worden naar de frequentie verdelingen. Als deze duidelijk linksscheef (1) is dan doet niemand mee, Bij een duidelijke rechts scheve verdeling (2) doet iedereen mee. Bij een normaal verdeling (3) is een kritieke massa nodig. Tenslotte is er bij een uniforme verdeling (4) lastig een relatie te zien.

Granovetter concludeerde dat Threshold verdelingen het (abrupte) ontstaan van collectieve uitkomsten verklaren. Collectieve uitkomsten verschillen enorm tussen de verschillende threshold verdelingen, zelfs als het gemiddelde hetzelfde is. Dus kleine verschuivingen op het micro-level kunnen enorme consequenties op het macro level hebben. Complexe macro uitkomsten (hier: demonstraties) komen voort uit erg simpele aannames op micro level. Echter sommige delen van Granovetters thresholdmodel zijn onrealistisch. Zo is er vaak sprake van meerdere beslissingen in plaats van binaire beslissingen (meedoen of niet), ziet niet iedereen en is de populatie niet altijd constant er kunnen mensen vertrekken uit de populatie.

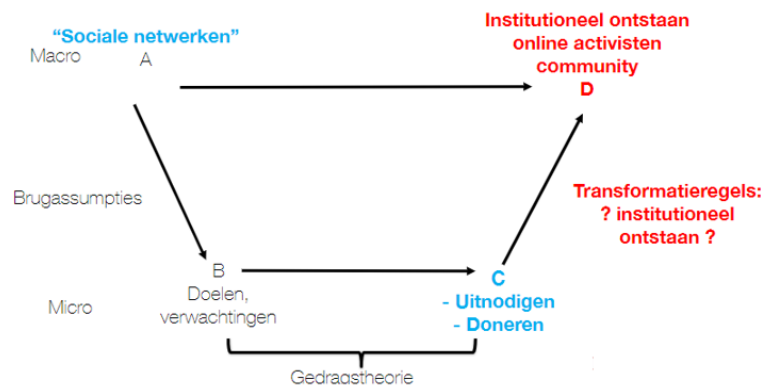

Als ik een verdeling van “threshold”-voorkeuren voorgeschoteld krijg, kan ik dan zelf verwachtingen afleiden (vanuit die thresholds) over collectieve actie op macro-niveau? Kan ik beargumenteren hoe de micro-macro link in elkaar steekt vanuit dit model? Is dat aggregatie, interdependentie, of iets anders? Kun je situaties bedenken waarin Granovetter’s model van toepassing is en situaties waarin niet? En hoe zit het met het abstractieniveau: is het zo abstract als mogelijk maar zo complex als nodig? Waar wel en waar niet?

3,3 Hoorcollege & Literatuur: Lewis et al. (2014)

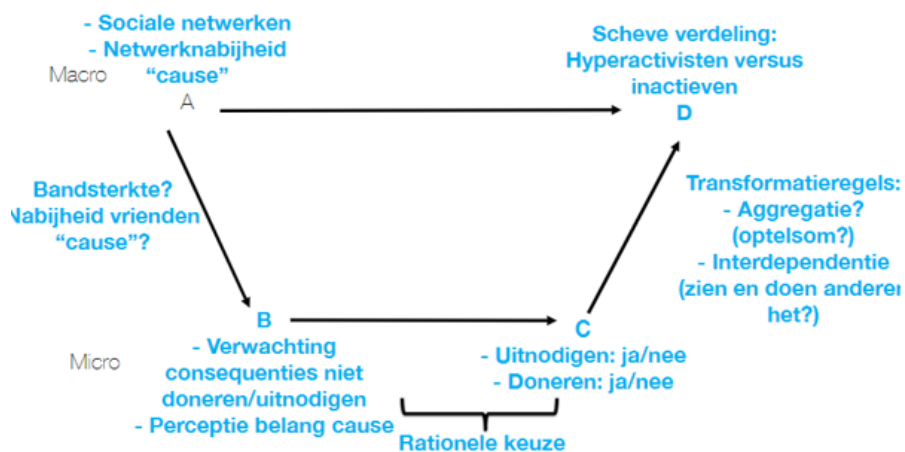
Er weinig bekend over hoe “actief” de “online activist” is of hoe sociale relaties helpen in (online) “protesten”. Dit is een probleem omdat veel communicatie via online sociale media gaat. Zicht is essentieel. Eerder onderzoek geen longitudinale data, geen representatieve data, geen focus op sociale relaties. Het doel van Lewis et al. “we examine the institutional emergence of one of the largest activist communities ever established online”. Ze hebben drie hoofdvragen; (1) Hoe zag activisme op Facebook en haar statistische verdeling er uit?, (2) Hoe ontwikkelde dit over de tijd?, (3) Hoe belangrijk waren sociale netwerken in deze processen? Het doel en de vragen zijn best vaag. Wat betekent “institutional emergence of one of the largest activist communities ever?; Wat betekent “hoe belangrijk zijn sociale netwerken? Met de STT wordt de derde vraag uitgewerkt; dus met Sociale Netwerken als startconditie en het institutioneel ontstaan van online activisten community als macro verschijnsel.

Binnen facebook was er een platform “Save Darfur Cause”, hier kon je (a) lid van worden, (b) anderen voor uitnodigen en (c) geld doneren. Dus de individuele uitkomsten zijn iemand anders uitnodigen: ja/nee en geld doneren: ja/nee. Uit de resultaten bleek dat bijna niemand andere uitnodigden en mensen gemiddeld 7 cent per persoon doneerde. Het online activisme is scheef verdeeld. Er is een klein clubje “hyperactivisten” dat bijna alles doet, het meerderheid doet bijna niks.

Om transformatieregels te vinden moet men zich afvragen waarom is er ongelijkheid in wie er heel veel en wie heel weinig doet (dus rechtse verdeling)? Dus het macro verschijnsel wordt de scheve verdeling. De scheve verdeling ontstaat door een optelsom van de individuele gedragingen (aggregatie). Mensen kijken naar wat anderen doen en sluiten daar bij aan (interdependentie). Sociale relaties en netwerken blijken een gelimiteerde rol te hebben. Donateurs zijn uitnodigers en vice versa. Doneren neemt toe na onafhankelijk lid worden, dus mensen die niet worden uitgenodigd doneren vaker. Met elke extra uitgenodigde door de persoon die iemand uitnodigt, minder kans dat diegene doneert. Dus mass recruiting is minder invloedrijk wat betreft donatie.

Lewis et al. hadden sociale netwerken meer kunnen toe passen in hun artikel. Ze hadden kunnen kijken naar de verwachtingen/consequenties van niet doneren/uitnodigen en naar de individuele percepties van het belang van de cause (individuele voorkeuren). Daarnaast hadden ze kunnen meenemen hoe ver mensen van de cause afstonden (startconditie). Bijbehorende brugassumpties zouden kunnen zijn dat de bandsterkte van de relatie met degene die jouw uitnodigt invloed heeft op wat van jouw verwacht wordt. Ook kan het invloed hebben of jouw vrienden dicht bij de “cause” staan.

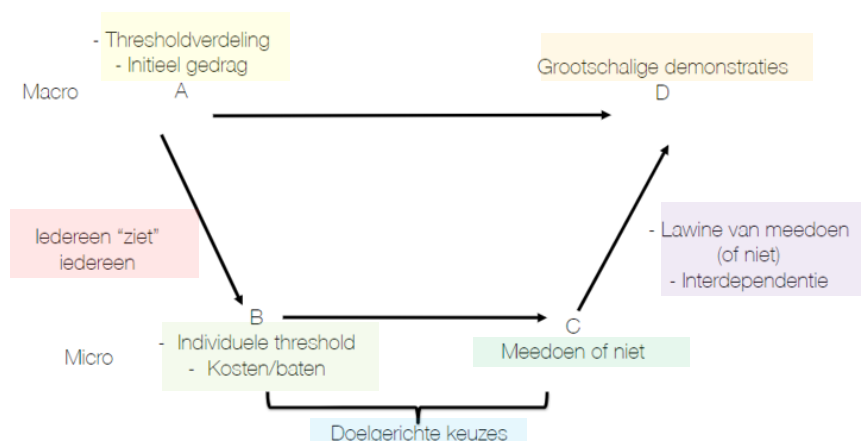
Kun jij het macro-micro-macro model reconstrueren met de minimale aanwijzingen/hints die zij geven? Geven Lewis en collega's macro condities? Zijn er restricties op micro-level voortvloeiend uit die macro-condities? Worden er brugassumpties genoemd, zo ja welke? Is er sprake van een urgent sociaal probleem en heeft het überhaupt zin om de sociologisch-theoretische toolkit toe te passen hier?

Week 4 – Ongelijkheid-I: Succes

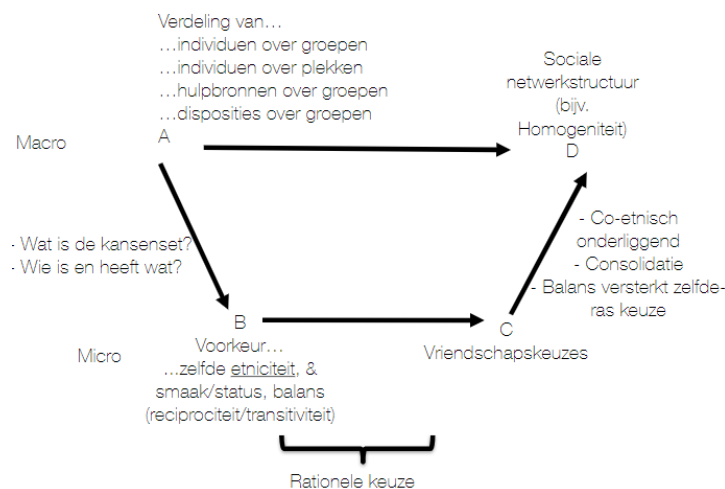
4.1 Hoorcollege

(Groeps)verschillen in succes is een macro verschijnsel want het gaat over meer dan een persoon. Daarnaast kan het gezien worden als probleem omdat het kansenongelijkheid en onvrede met zich meebrengt dat als onwenselijk wordt gezien. Dus het doel is om groepsverschillen in succes (in een bepaald domein) als macro verschijnsel te verklaren. Groepsverschillen in succes betekent dat sommige groepen “een hoger resultaat m.b.t. Y” behalen dan andere groepen. “Een hogere Y” slaat op meer succes. Dit kan gaan over bijvoorbeeld salaris, Carrière, cijfer, winst, doelpunten, ‘goed’ gedrag of immuniteit.

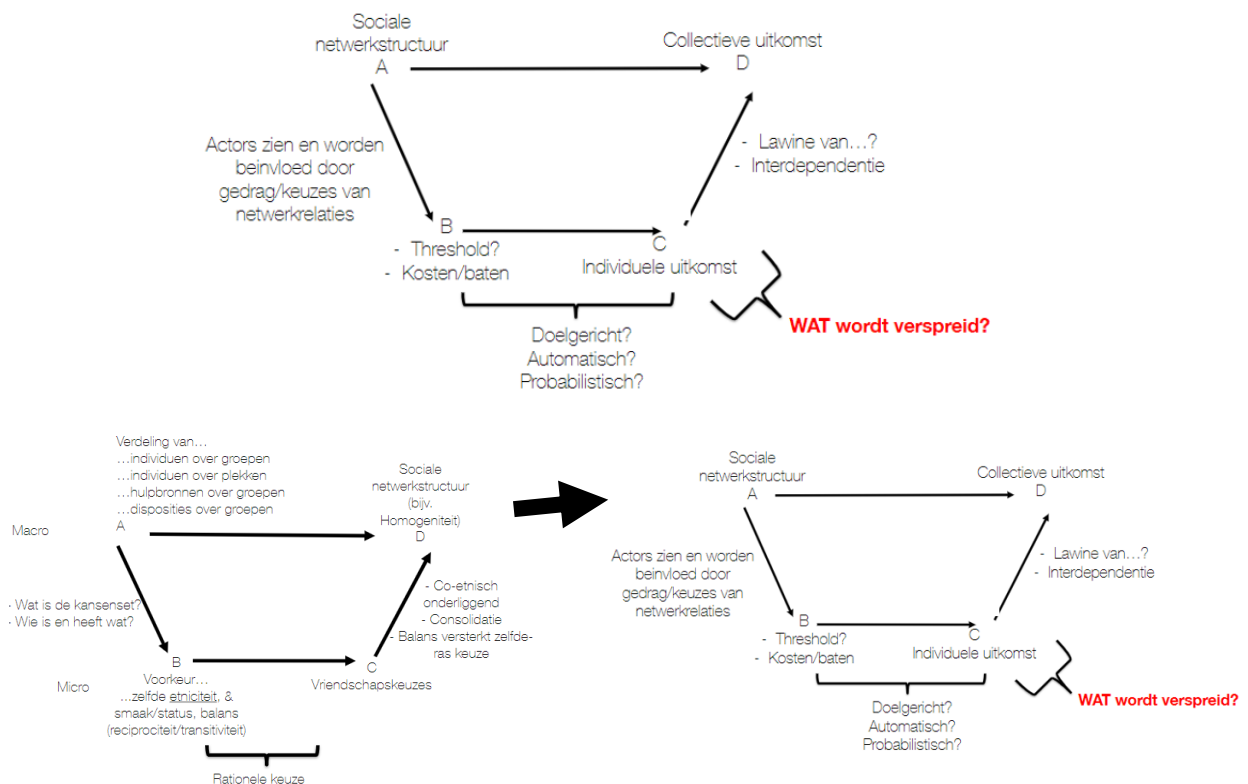
Een Gezond-verstand verklaring voor ontstaan succes kijkt naar (a) de persoonlijke voorkeur voor “wenselijke Y”, (b) persoonlijke winst wanneer “wenselijke Y” wordt behaald en (c) persoonlijke vaardigheden om “wenselijke Y” te behalen. Echter deze verklaringen zijn problematisch: (a) zijn er institutionele factoren die voorkeuren bepalen?, (b) wil niet iedereen persoonlijke winst?, (c) verschillen in vaardigheden is al een ongelijkheid? Er is dus sprake van een cirkelredentie; individuen in groepen kunnen verschillen en daardoor verschillen de uitkomsten. Het doel van de Sociologische Theoretische Toolkit is om een correcte verklaring tussen sociale startcondities (A) en macro verschijnsel (D) te vinden. De theorie moet zo simpel als mogelijk, maar zo complex als nodig zijn. Het uitgangspunt is Granovetters Threshold model:

Het sociale verschijnsel dat verklaard moet worden is nu niet meer sociale (dis)orde maar groepsverschillen in succes. Granovetter's brugassumptie 'iedereen "ziet" iedereen' is onrealistisch. Deze assumptie wordt aangepast naar "iedereen ziet een subset aan anderen". Volgens een netwerkperspectief is realistisch dat actors alleen het gedrag/keuzes zien van hun contacten en niet van iedereen. Dit zorgt er voor dat ook de macro startcondities van het Threshold model moeten worden aangepast. Iedereen heeft een bepaald netwerk, dit bepaald wie men ziet. Dus de sociale netwerkstructuur is de startconditie. Hieronder staat een Coleman-bootje over hoe sociale netwerkstructuren ontstaan. Dit bootje gaat vooraf aan het bootje over groepsverschillen in "succes"

Via het netwerk kunnen allerlei dingen verspreid worden (informatie, gedrag, ziektes, etc.). Netwerkverspreiding vindt plaats doordat iedereen een subset aan anderen zien en beslissingen maakt/informatie verspreidt op basis van wat die anderen doen. Er zijn een aantal micro-level aannames waar naar gekeken moet worden. (1) Is er sprake van automatische verspreiding? Of speelt (II) herhaling (Meerdere "besmettingen" == overname gedrag) ook een rol?. Met andere woorden is er sprake van een 'threshold' waaraan voldaan moet worden voordat iets wordt verspreidt. Spelen (III) strategische beslissingen daarnaast ook een rol? Kiezen mensen soms er voor om bijvoorbeeld informatie niet te verspreiden, wegen mensen hun kosten en baten voor een verspreiding af? Kortom deze micro aannames zijn de individuele voorkeuren/doelen. Deze komen overeen met die van het model van Granovetter. Het individuele gedrag hangt af van wat er wordt verspreid. Dit beïnvloed ook de transformatieregels. Wel blijft de interdependentie uit Granovetter's model staan. De gedragstheorie wordt ook vervangen door de drie micro-level aannames van automatische, probabilistische en doelgerichte verspreiding.

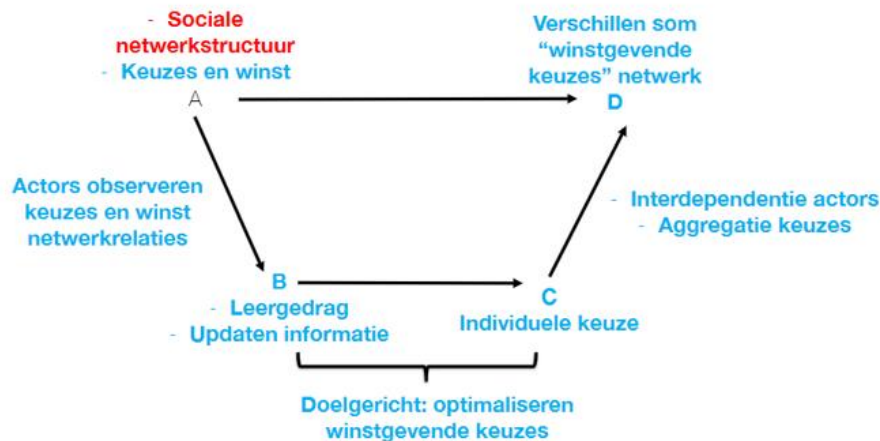

4.2 Hoorcollege & Literatuur: Hofstra et al. (2015)

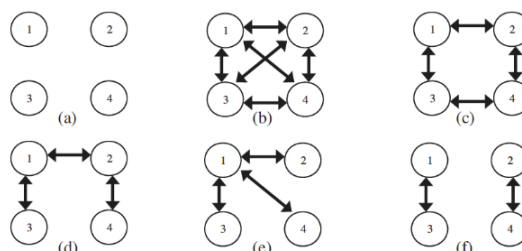
De hoofdvraag van Hofstra et al. was: ‘Welke netwerkstructuren voorspellen (verschillen in) “succes”?’ De auteurs claimen dat eerder werk netwerkstructuur nooit koppelde aan intrinsiek waardevolle informatie en succes. Deze link zou impliceren dat er gekeken moet worden naar de definitie van waardevolle informatie en dat waardevolle informatie leidt tot “succes”. De doelen van dit artikel waren (1) intrinsiek waardevolle informatie theoretisch specificeren en (2) netwerkstructuren die de waardevolle informatie goed en minder goed gebruiken bestuderen.

In het experiment waren er vier keuzes. Hierbij was de aanname dat alle actoren er van op de hoogte zijn dat er 4 keuzes zijn en dat er 2 keuzes zijn die meer winstgevend zijn. Dus je weet dat sommige keuzes winstgevender zijn (*startconditie*) en je elke tijdsperiode een willekeurige “winst” binnen die keuze ontvangt. Maar je weet niet welke van de keuzes onder welke “knop” zit, alleen door te experimenteren over de tijd LEER je welke keuze winstgevend is. Dus het gaat om het *updaten van je kennis*. Niet alleen jij doet dit spel, ook je netwerkrelaties spelen hetzelfde spel. Je observeert ook de uitkomsten van je netwerkrelaties. Dus door zelf te experimenteren en door de experimenten van je netwerkrelaties *leer* je over de tijd welke keuze winstgevend is. Je leert in netwerken over wat winstgevende keuzes zijn. Met andere woorden door intrinsiek waardevolle informatie van je zelf en je relaties te combineren, maak je “betere”

keuzes. Netwerkstructuren zorgen ervoor dat je alleen de uitkomsten ziet van je relaties, niet van alle spelers. Dit is de *brugassumptie*. Doel 1 (intrinsiek waardevolle informatie operationaliseren) is bereikt: het *macro-verschijnsel* is de som van winstgevende keuzes. De verdeling van de informatie is naast de sociale netwerkstructuur een *startconditie*.

Vervolgens wordt er gekeken naar verschillende netwerkstructuren; elke netwerkstructuren voorspellen (verschillen in) "succes"?. Er zijn variaties gemaakt in dichtheid en centralisatie. **Dichtheid** (density) betekent hoeveel relaties iemand heeft ten opzichte van aantal mogelijke relaties. **Centralisatie** (centralization) betekent in hoeverre het netwerk hiërarchisch is. Op basis van het Agent-based model (doorrekenen leergedrag m.b.t. winstgevende keuzes in netwerken) werd verwacht dat zowel een grotere dichtheid als meer centralisatie zou zorgen voor meer winstgevende keuzes in het netwerk. Uit het experiment kwam naar worden dat centralisatie niet werkt, dichtheid wel. Een hogere mate van dichtheid betekend meer informatie, dat leidt tot betere keuzes.

Begrijp je exact wat het beslissingsprobleem is waar individuele actors voor staan. Begrijp je hoe sociale relaties (en variaties daarin) zorgen voor verschillende uitkomsten. Begrijp je hoe dat vervolgens vertaald naar het macro-niveau "netwerksucces".

Kortom een netwerkperspectief geeft een cruciaal beeld over groepsverschillen "succes". Wel is belangrijk dat duidelijk gedefinieerd wordt wat bedoeld wordt met "succes" en dat de koppeling met WAT er verspreid wordt in een netwerk wordt beschreven.

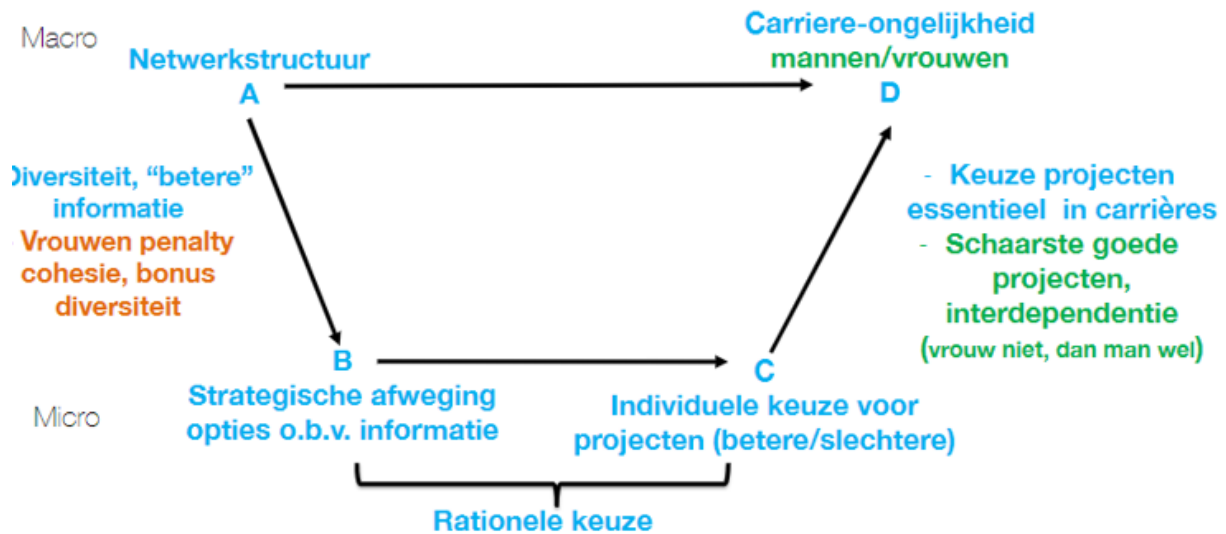
4.3 Hoorcollege & Literatuur: Lutter (2015)

Lutter (2015) onderzoekt het probleem dat in projectgestuurde arbeidsmarkten vrouwen minder succes hebben dan mannen. *“Qualitative research suggests that women in particular suffer from labor markets structured by informal recruitment practices”; “The persistence of gender inequalities in project-based labor market is a well- studied fact”*. Dit is een probleem omdat het duidt op kansenongelijkheid (niet wenselijk?), loonkloven, en reproductie van traditionelere gendernormen. Lutter claimt dat sociaal kapitaal “iets” te maken heeft met genderverschillen in haar opbrengsten. Eerder onderzoek is ontoereikend er is geen longitudinale data en geen netwerkdata gebruikt. Dus Lutter denkt het macro verschijnsel carrière-ongelijkheid tussen mannen en vrouwen te kunnen verklaren door te beginnen met de startcondities sociaal kapitaal en (de diversiteit van) netwerkstructuren.

Lutter: *“I propose that gender inequality is particularly striking when women are exposed to cohesive project teams during their careers, whereas gender inequality is less severe when they are involved in weaker, more diverse network structures.”* Dus Lutter stelt dat (1a) cohesieve teams leiden tot slechtere carrière kansen en (1b) diverse teams leiden tot betere carrière kansen. Want in cohesieve netwerken gaat steeds dezelfde rond er is veel **redundante informatie** en weinig nieuws. In diverse netwerken daarentegen is er veel meer nieuwe informatie. Om tot de hypothesen te komen, wordt de aanname gemaakt dat informatie is waardevol voor banen/carrières. Dus de opbrengst uit netwerken is informatie, en die is hoger in diverse t.o.v. cohesieve netwerken. De diversiteit van netwerkstructuren is dus een belangrijkste startconditie volgens Lutter.

Daarnaast veronderstelt Lutter een interactie-effect; er is een sterker effect voor vrouwen dan voor mannen. (2b) Negatieve effect cohesie op carrières negatiever voor vrouwen ten opzichte van mannen. (2c) Positieve effect diversiteit op carrières positiever voor vrouwen ten opzichte van mannen. Lutter geeft hiervoor twee redeneringen, een voor cohesie en een voor diversiteit, die als brugassumpties kunnen worden gezien. Sterke banden, cohesieve netwerken zijn “gender-homophilous”. Vrouwen in cohesieve netwerken hebben lagere status, dus informatie is nog minder nuttig. Vrouwen afhankelijk van diversie netwerken, juist omdat cohesie minder oplevert, zijn strategisch op zoek naar diversie relaties. Vrouwen met diversere netwerken zijn meer zichtbaar. De micro-macro link (transformatieregel) staat erg impliciet genoemd in het artikel. Er komt naar voren dat selectievere keuze voor “betere” filmprojecten leidt tot betere carrièrekansen. Echter het artikel houdt geen rekening met *schaarste op de arbeidsmarkt*. Er is competitie voor “goede” rollen die eindig zijn, dus mannen “verslaan” vrouwen gegeven voorsprong sociaal kapitaal. Daarnaast is er sprake van een cirkelredenering.

Vrouwen hun sociaal kapitaal is “minder nuttig”, Dus het model start per definitie al met genderongelijkheid.

Wat zijn de sociale startcondities en de brugassumpties die de doelen en verwachtingen van individuen veranderen? Lastiger hier is om de micro-macro link te vinden. Is die überhaupt aanwezig?

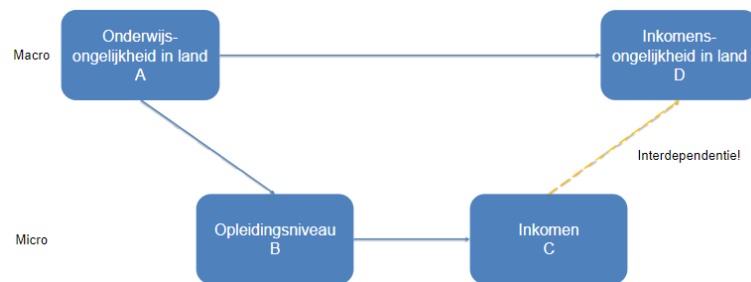
Week 5 – Ongelijkheid-II: Carrières

5.1 Hoorcollege

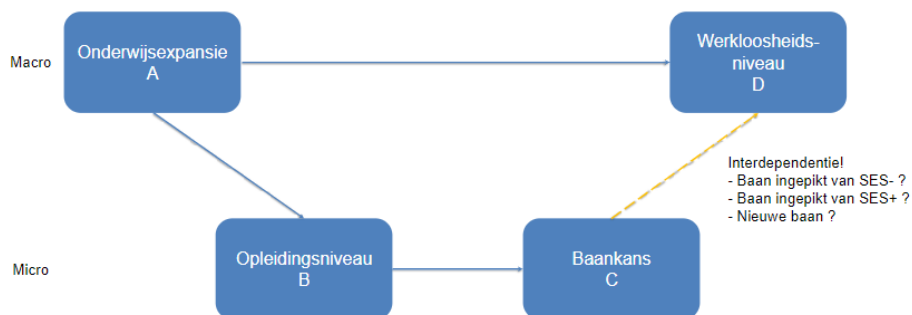
Er worden vier artikelen besproken over ongelijkheid in carrières. Coleman (1987) schreef over ongelijkheid op de (opleidings- en) arbeidsmarkt. Merton’s artikel (1968) ging over ongelijkheid in de wetenschap. Bol et al. (2018/2022) keken naar (man/vrouw) ongelijkheid in toekenning van subsidies. Tenslotte keken Van de Rijt et al. (2014) naar gelddonaties, evaluaties, sociale status, ideologische steun

5.2 Hoorcollege & Literatuur: Coleman (1987)

Coleman is geïnteresseerd in stratificatie. Hij stelt meerdere Macro-Micro-Macro bootjes op, onder andere voor ongelijkheid in onderwijs. Blau en Duncan (1967) stelde het *status attainment model* op. Zij focusten echter vooral op het microniveau; individuen, hoe wat zij meenemen (SES vader) invloed heeft op hun uitkomst. Coleman daarentegen begint op het macro niveau met als *startconditie* onderwijsongelijkheid om het *macroverschijnsel* inkomensongelijkheid te verklaren. Hij stelde dat *individuele arbeidsmarktuitskomsten* (bijvoorbeeld inkomen) tot stand komt door *voorkeuren en capaciteiten van individuen*.

Een voorbeeld om het belang van *interdependentie* aan te tonen gaat over de relatie tussen onderwijs en werkloosheid. Op de arbeidsmarkt bestaat er interdependentie tussen individuen, werkgevers en organisaties. Als iemand met laag SES een baan heeft, dan kun je af vragen of deze is ‘gepikt’ van iemand met ook een laag SES of van iemand met een hoog SES. Als dit zo is dan blijft het landelijk werkloosheidsniveau hetzelfde. De enige manier waarop baankansen leiden tot minder werkloosheid is als er nieuwe banen zijn. Dus alleen in laatste scenario zou de macro-macro relatie stand houden. Niet alleen voorkeuren en capaciteiten van individuen bepalen arbeidsmarktuitskomsten maar ook de voorkeuren en capaciteiten van bedrijven spelen een rol.

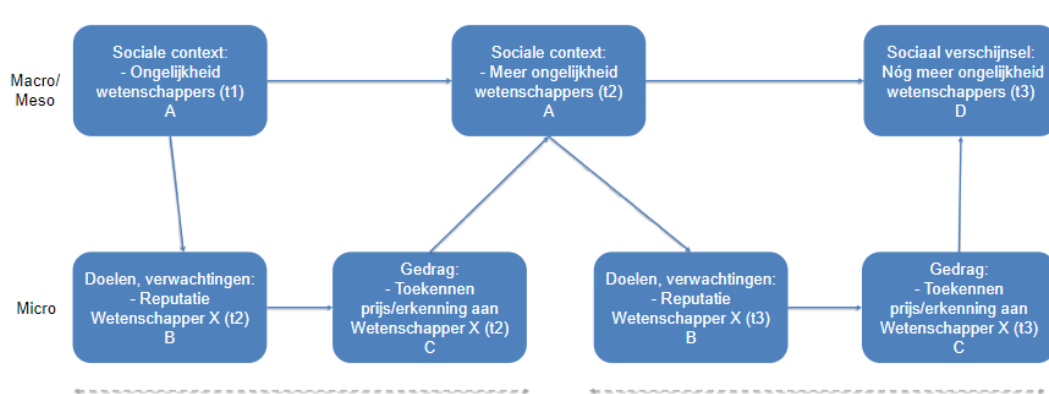
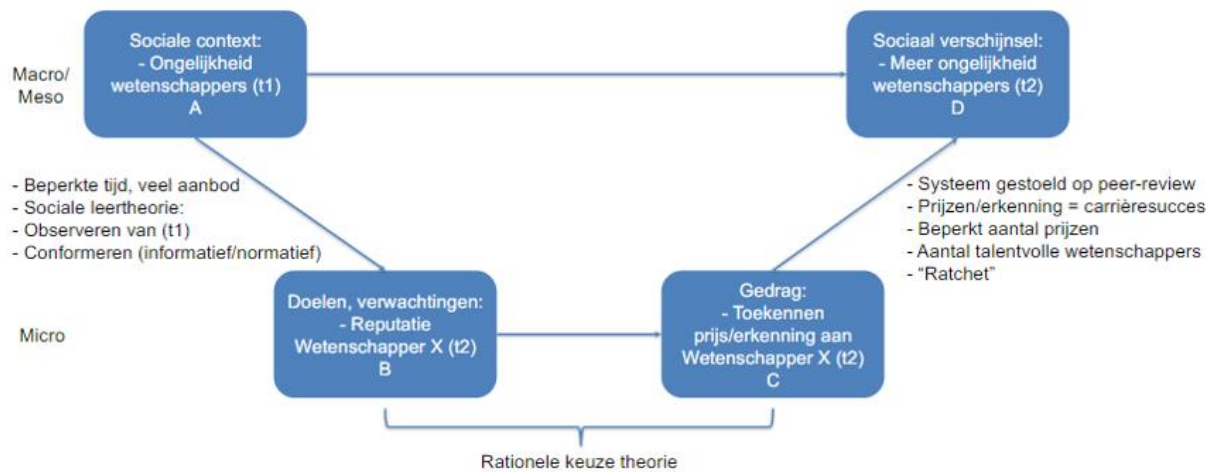
5.3 Hoorcollege & Literatuur: Merton (1968)

Merton keek naar waarom academisch succes zo ongelijk verdeeld is over wetenschappers? Men hoopt natuurlijk dat dit komt door de verschillen in voorkeuren en capaciteiten van individuen. Echter waarom bereiken wetenschappers met *vergelijkbare achtergronden en capaciteiten* dan vaak heel verschillende mate van succes? Oftewel de vraag is “Wie zit er op de 41e stoel?”; wie valt er net buiten de boot. Het begrip de “41e stoel” stamt af van de Académie Française. Dit was een prestigieus instituut met 40 leden. Niet iedereen kon dus lid worden, ook al was iedereen net zo talentvol. Dit leidde tot uitsluiting van mensen die net zo talentvol zijn. De uitdeling van Nobelprijzen is vergelijkbaar; er zijn maar een beperkt aantal prijzen uit te delen. Het kan voorkomen dat iemand die net zo goede bijdrage heeft geleverd als een Nobelprijswinnaar zelf geen nobelprijs krijgt.

Uitsluiting van mensen die net zoveel hebben bijgedragen aan de wetenschap zou kunnen komen door *fouten* in de beoordeling, waardoor minder talentvolle wetenschappers worden toegelaten. Echter waarschijnlijker is de verklaring dat er slechts *een beperkt aantal plaatsen* in top zijn. Men is afhankelijk van aantal talentvolle wetenschappers in hetzelfde cohort. Stel persoon A wordt in zijn jaar toegelaten tot de academie. Jaren later wordt persoon B, met even grote bijdrage aan de wetenschap, niet toegelaten. De reden is niet dat B niet ‘goed genoeg’ is, maar dat in zijn cohort wel personen van een ‘hoger level’ zitten en in het cohort van A niet.

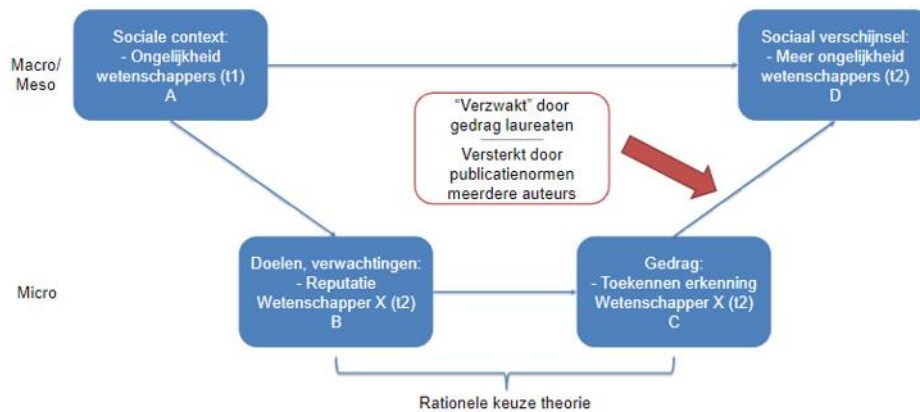
De 41^e stoel is druk bezet; er worden slechts 40 personen toegelaten de rest niet. Stoel 1 tot en met 40 Profiteren van ‘**Ratchet effect**’; je kan alleen vooruit niet achteruit. Het moment dat je de drempelwaarde hebt gehaald is het proces onomkeerbaar. In de wetenschap betekent dit dat wanneer je eenmaal aanzien in de wetenschap hebt je niet (veel) (absoluut) kunt dalen. *Eens een Nobelprijswinnaar altijd een Nobelprijswinnaar*. Als je eenmaal een Nobelprijs hebt gewonnen blijf je altijd die erkenning/prestige/eer dat met de prijs komt houden. Dit kan een verklaring bieden voor ongelijke verdeling academisch succes. Van personen die al bepaalde prestige hebben behaald wordt verwacht dat: (I) Ze geniaal zijn en dat er nog meer genialiteit van ze gaat komen. Dit leidt tot motivatie (maar ook stress) om nog meer in de wetenschap te presteren. (II) Ze buitengewone capaciteiten hebben. (III) Hun bepaalde prestige voorbode is van nieuwe en nog betere prestaties.

Deze zelfversterking dynamiek van steeds hogere verwachtingen wordt het **Mattheus effect** genoemd. Dit gaat over fenomenen gerelateerd aan succes: populariteit, prestige, reputatie, rijkdom, etc. Er is sprake van een *positief feedbackproces*. **Eerder succes vergroot de kans op later succes**. Het Matthew effect gaat uit van *cumulatieve voordelen*(/nadelen). Mat. 25.29: “Want aan ieder die heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden zelfs wat hij heeft”. Bekende wetenschappers krijgen onevenredig veel lof voor hun bijdragen aan de wetenschap. Relatief onbekende wetenschappers krijgen onevenredig weinig lof voor vergelijkbare bijdragen. Dit is het geval voor zowel wetenschappelijke samenwerking als bij onafhankelijke wetenschappelijke ontdekkingen/innovaties. Het Micro-mechanisme in het MMM-model van dit proces wordt ingevuld vanuit de omgeving van wetenschappers (mensen die het werk lezen, prijzen toekennen etc..). Mensen updaten hun verwachtingen en passen hun gedrag aan op basis van wat ze op het macroniveau verwachten.

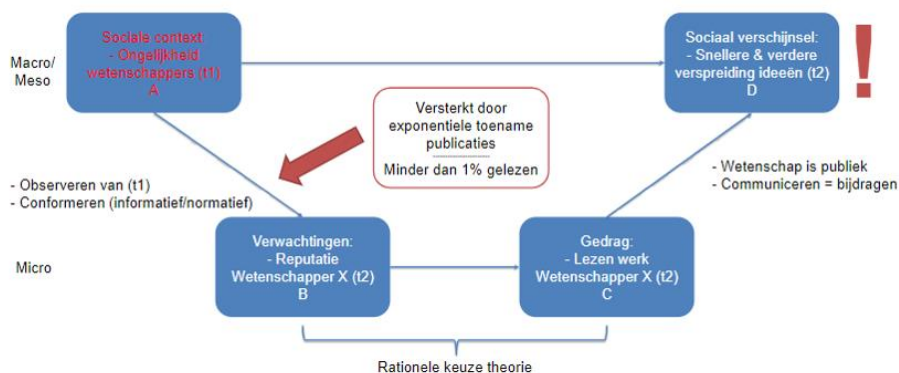

Het Mattheus effect heeft negatieve gevolgen op collectief niveau Volgens DiPrete en Eirich (2006) zijn de gevolgen van cumulatieve voordelen dramatisch op collectief niveau. Er komt een grote ongelijkheid in succes: 'Winner-takes-all'. Sociale invloed speelt rol in succes. Wat mensen denken dat bepaalde wetenschappers kunnen speelt een rol in beslissingen over bijvoorbeeld prijzen. De uitgangspunten van een *meritocratie* gaan verloren. Een meritocratie is een samenleving waarin individuen een positie innemen op basis van hun eigen capaciteiten en kennis en niet via geboorte.

Echter het Mattheus effect kan worden afgezwakt door het gedrag van al bekende wetenschappers. **Zuckerman** (1967) schreef over Nobelprijswinnaars die op een gegeven moment het effect proberen tegen te gaan. Dit doen ze door co-auteurschap af te slaan (zetten hun naam niet op het artikel) of door een lagere plek op de rangorde van het co-auteurschap in te nemen. Echter vaak blijkt dit niet heel effectief te zijn. De eer gaat toch vaak naar degene met de bekende naam. Maar waardering wordt wel met terugwerkende kracht toegekend aan diegene die onder een bekende naam hebben gewerkt, als ze zelf later ook dingen heb bereikt.

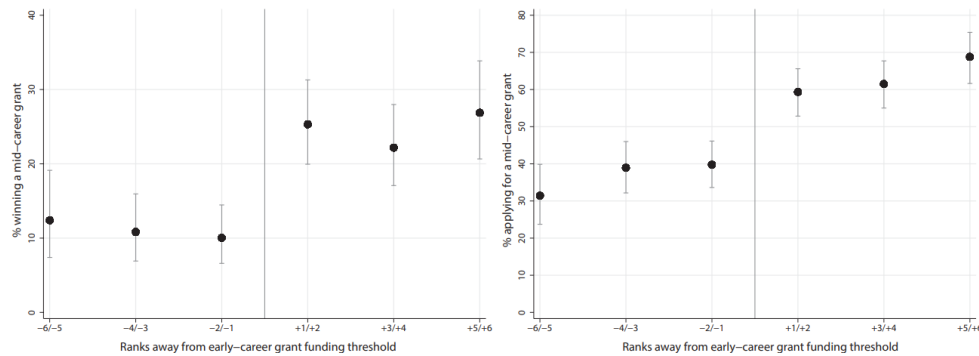
Het Mattheus effect zorgt voor fundamentele ongelijkheid in beloningssysteem. Echter het zorgt ook voor **communicatie systeem** over wetenschappelijke ideeën en bevindingen. Dus het is dysfunctioneel voor individuele carrières, maar functioneel voor zichtbaarheid nieuwe wetenschappelijke bijdragen.

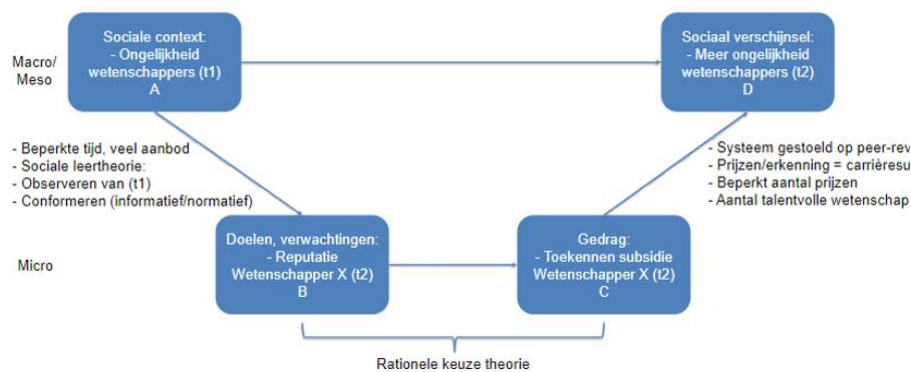
Weet je het cumulatieve voordeel effect zelf te plaatsen in het macro-micro-macro model? En kun je het cumulatieve voordeel effect ook relateren aan andere voorbeelden dan alleen wetenschapssociologie?

5.4 Hoorcollege & Literatuur: Bol et al. (2018)

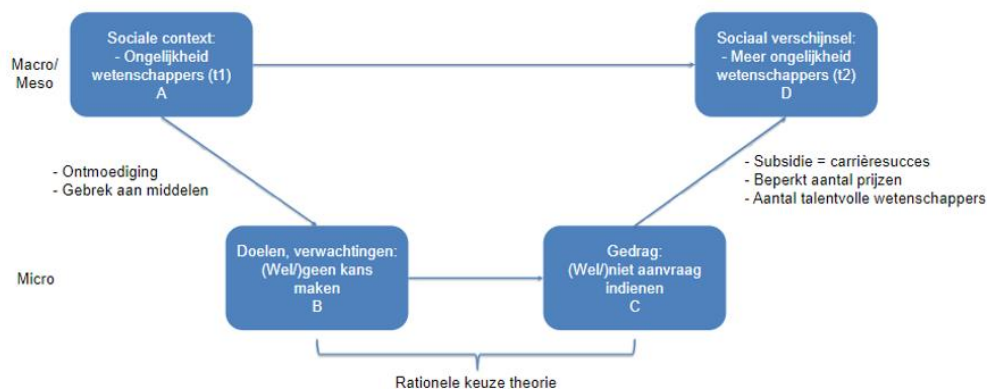
Bol et al. bekeek het Mattheus effect bij financiering van onderzoeksvoorstellen. Ze kijken naar de invloed van beoordelingsscores van de vroege-carrière-subsidie op kans om een midden-carrière beurs aan te vragen / te winnen. In de figuren hieronder staat in het midden een lijn. De mensen rechts van de lijn hebben een vroege-carrière-subsidie gewonnen, de mensen links niet. Uit de resultaten bleek dat er alleen een significante verschil (tussen aangerekende bolletjes) is tussen het bolletje net voor en het bolletje net na de drempel; tussen de mensen die het net wel en net niet gehaald hebben. Dus tussen de drie bolletjes links zit geen (significant) verschil en tussen de drie bolletjes rechts ook niet.

Model met Microperspectief vanuit de wetenschappelijke omgeving:

Model met Microperspectief vanuit de onderzoekers:

Kunnen de positieve effecten op het winnen van een midcareer-subsidie worden toegeschreven aan *grotere impact* van wetenschappelijke output die mogelijk gemaakt wordt door early-career subsidie?. Dus heeft het wel iets met capaciteit/ wetenschappelijke output te maken? Uit de resultaten van Bol et al. bleek dat de mensen op de 41ste stoel en de 40^e stoel erg veel op elkaar lijken op het gebied van wetenschappelijke impact. Ook na de Veni (early-career subsidie)lijkt de impact van de onderzoekers op elkaar. Dit weerlegt het idee dat de onderzoekers die de eerste subsidie hebben gekregen ook de tweede hebben gekregen omdat ze meer impact hebben kunnen maken. Dus de winnaars zijn niet beter beoordeeld op basis van een grotere

wetenschappelijke impact (als gevolg van eerdere subsidie), er is dus sprake van een *statusmechanisme*: erkenning (Matthieu effect). Of heeft het toch iets te maken met *tijd en middelen*? Onderzoekers die de eerste subsidie hebben gewonnen hebben namelijk meer tijd en middelen om een beter voorstel te schrijven voor de tweede subsidie.

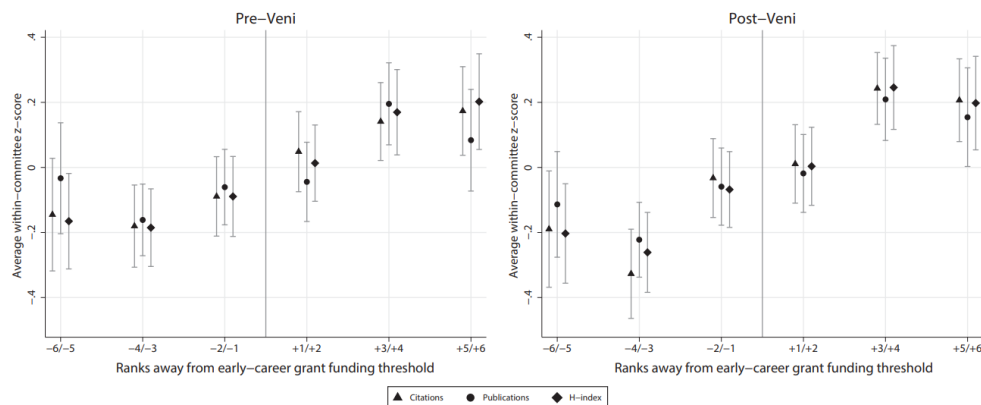
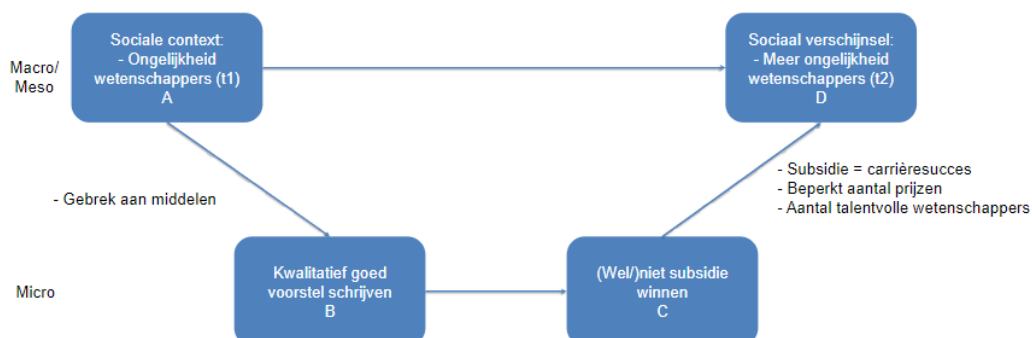

Fig. 2. Scientific impact before (Left) and after (Right) early career grant competition by ranking. Shown are three measures of scientific impact (vertical axis), the average standardized number of citations (triangles), publications (dots), and H-index (diamonds) for different evaluation ranks of applicants (horizontal axis). Applicants with positive ranks (+) to the right of the funding threshold (vertical line) received an early career grant, while applicants with negative ranks (–) did not. For each estimate, a normal 95% confidence interval is displayed.

Activeer W

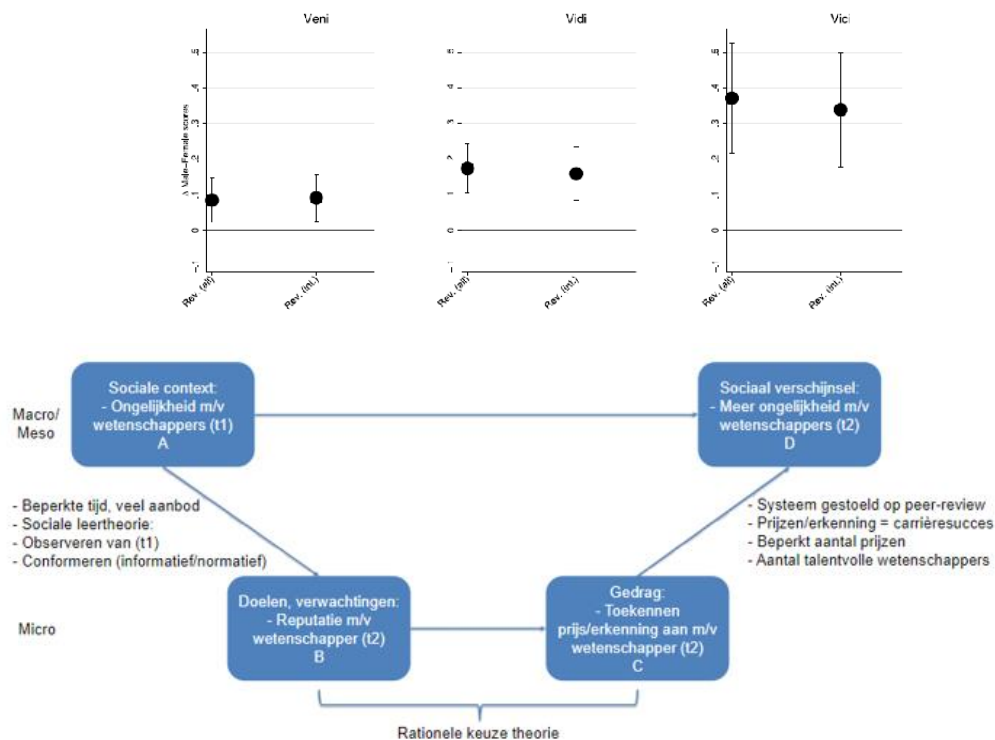

Kun je startcondities ontdekken in dit paper? En kun je micro-mechanismes specificeren aan de hand van wat je leest? Zo niet, wat zou je zelf invullen?

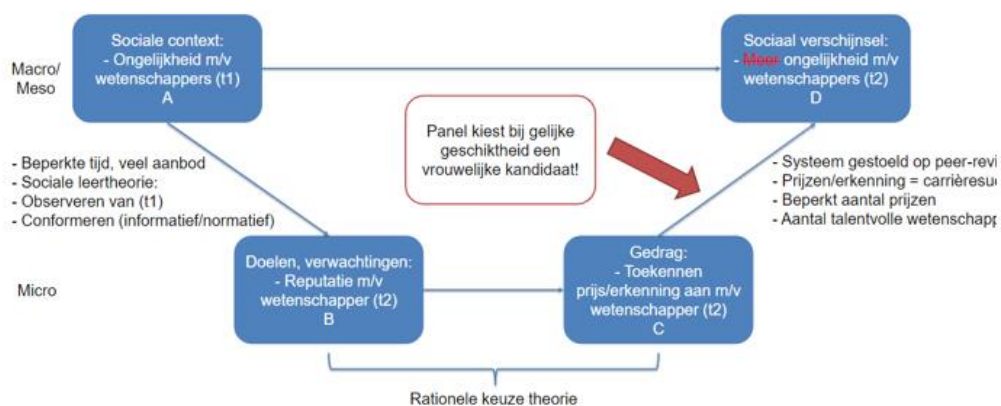
5.5 Hoorcollege: Bol, de Vaan, Van de Rijt (2022)

Het Mathew effect kan ook toegeplaatst worden specifiek voor vrouwen. Dit wordt het **Mathilda effect** genoemd; vrouwelijke wetenschappers krijgen minder credits . “*Zij die al weinig hebben, krijgen nog minder*”. Een voorbeelden hiervan is dat de bekende studie van Merton eigenlijk voortbouwde op het werk van zijn vrouw (Harriet Zuckerman); Merton: “It is now belatedly evident to me that I drew upon the interview and other materials of the Zuckerman study to such an extent that, clearly, the paper should have appeared under joint authorship.” Een ander voorbeeld is dat naast Blau en Duncan ook de vrouwelijke Tyree een belangrijke rol speelde in de ontwikkeling van het status-attainment model maar geen erkenning kreeg.

Bol et al. (2022) hebben het Mathilda effect in subsidies onderzocht. De selectie processen van het toekennen van subsidies kunt meerdere stappen, waaronder review door (a) externe reviewers en door (b) een committee (panel). Mannen krijgen overall betere scores van reviewers. De 0 lijn in de figuren betekent dat er geen verschil tussen is mannen en vrouwen. De figuren geven man versus vrouw weer, dus een bolletje boven de 0-lijn betekent dat mannen een hogere score hebben dan vrouwen.

Mannen krijgen gemiddeld betere scores van reviewers, maar na panel/commissie zijn de scores iets meer gelijk. Vrouwen zijn onevenredig vertegenwoordigd onder winnaars met eindscores net boven financieringsdrempel. Mannen zijn onevenredig vertegenwoordigd onder degenen net onder financieringsdrempel. Dus **panels corrigeren genderongelijkheid in hun beslissingen**. In het onderzoek is door panels 64 Miljoen euro ‘terug gegeven’ aan vrouwen.

5.6 Hoorcollege & Literatuur: Van de Rijt et al. (2014)

Van de Rijt et al. (2014) hebben gekeken naar het *Mattheus effect buiten de wetenschap*. Met gerandomiseerde experimenten in situaties in echte leven hebben ze gekeken of vroeg succes leidt tot later succes. Ze hebben bijvoorbeeld gekeken naar donaties, ratings, prijzen en handtekeningen. Ze hebben steeds een groep vroeg succes gegeven ten opzichte van de controle groep. In alle gevallen had de experiment groep (significant) meer succes op een later moment dan de controle groep. Dus het initiële effect heeft invloed op later effect. **Causaal verband tussen eerdere en toekomstige successen**. Ook over langere tijd geldt dit. (dichte lijnen in het plaatje zijn experimentele groepen (met vroeg succes)). Echter **de hoeveelheid aan initiële succes heeft geen invloed**.

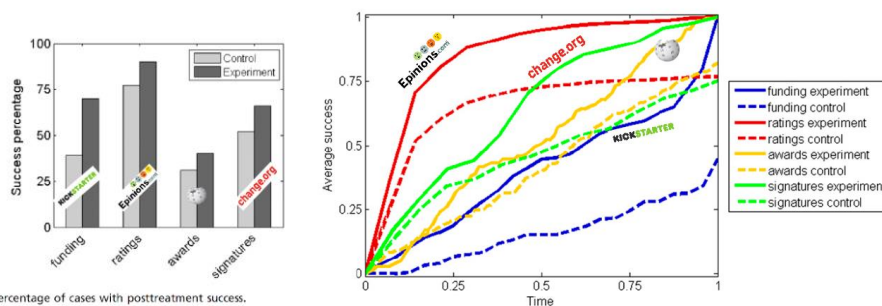

Fig. 1. Percentage of cases with posttreatment success.

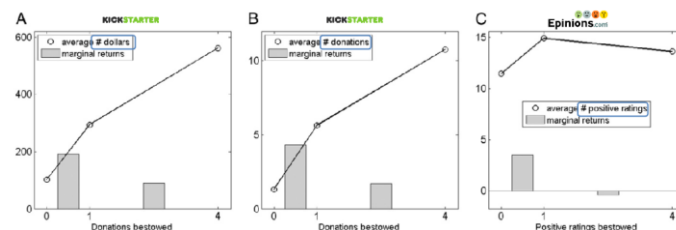
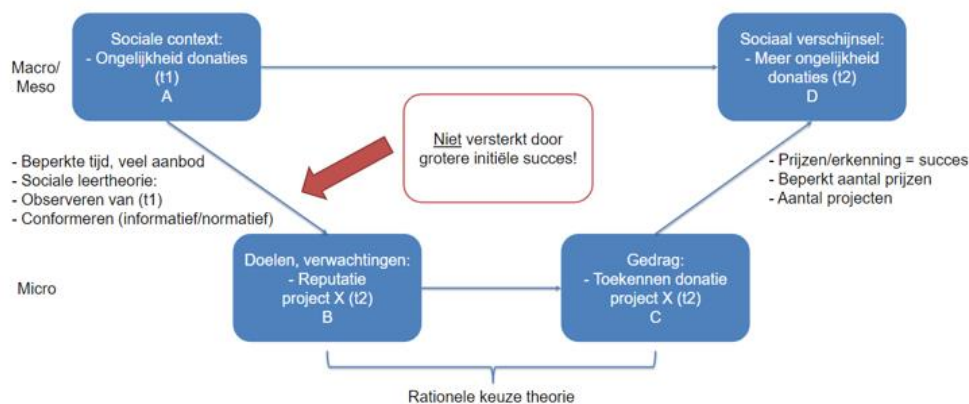

Fig. 2. Marginal returns of success. The horizontal axis measures the number of donations (in A and B) or ratings (in C) applied through experimental intervention, namely, none, one, or four. The circles measure the average dollar amount (A), number of donations (B), and positive ratings (C) obtained in each condition, excluding the treatment. Shaded bars measure the marginal returns, which are calculated as the slopes of the lines connecting the averages. In each panel, marginal returns decrease with the size of the treatment.

Kun je startcondities ontdekken in dit paper? En kun je micro-mechanismes specificeren aan de hand van wat je leest? Zo niet, wat zou je zelf invullen?

5.7 Werkgroep: relatieve leeftijdseffect

De startconditie is in welke maand er wordt geselecteerd

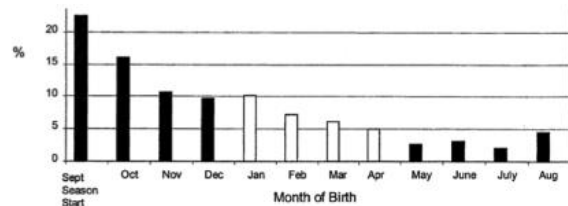
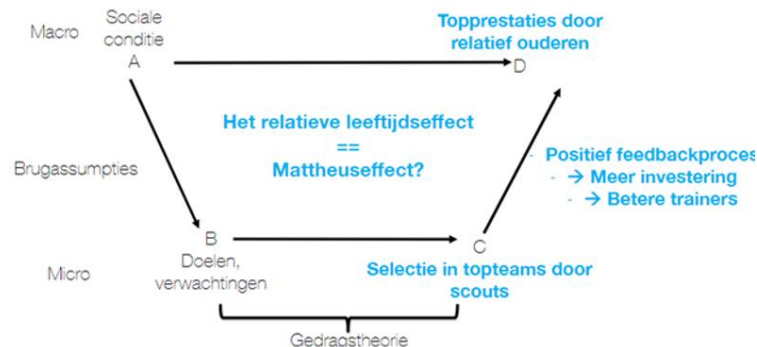

Fig. 2. Birth date distribution of 8857 players at centres of excellence of professional clubs.

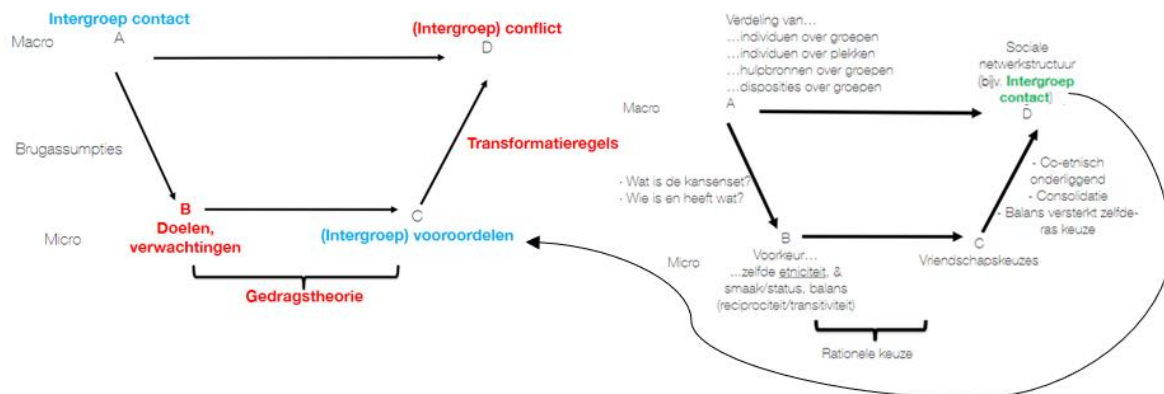

Week 6: Cultuur I: Opvattingen

6.1 Hoorcollege

Individuele opvattingen over andere groepen kunnen volgens Pettigrew & Tropp (2006) leiden tot een macro probleem: “*Others proposed that interracial experiences could lead to “mutual understanding and regard. And that when groups “are isolated from one another, prejudice and conflict grow like a disease”* . Conflicten tussen groepen kunnen gezien worden als een probleem omdat het de cohesie verminderd en (individuele) schade veroorzaakt.

Er is sprake van **groepsconflict** wanneer tenminste twee groepen staan tegenover elkaar (“over issue Y”). “**Tegenover elkaar**” staan kan online haat betekenen (bijv. over uitslag F1 finale Mercedes VS Redbull 2021) maar ook fysiek conflict (bijv. eiergooiers in Volendam). “Issue y” heeft iets te maken met opvattingen (bijv. over zwarte piet). Een gezond verstand verklaring voor Groepsconflict (in een bepaald domein) als macro verschijnsel, kijkt naar de persoonlijke (a) voorkeur van de eigen groep, (b) opvatting over de andere groep en (c) winst wanneer de andere groep zich niet meer bemoeit (met issue y). Echter met zo’n soort verklaring kan men zich afvragen wat de factoren zijn die de intragroep voorkeuren bepalen, hoe de opvattingen over groep b ontstaan en of winst niet voorkomt uit de voorkeuren en opvattingen van de groepen. Een theorie volgens de Sociologische-Theoretische Toolkit zoekt een verklaring tussen sociale startcondities (A) en macro verschijnsel (D) aan de hand van een macro-micro-macro model. Zo simpel als mogelijk maar zo complex als nodig.

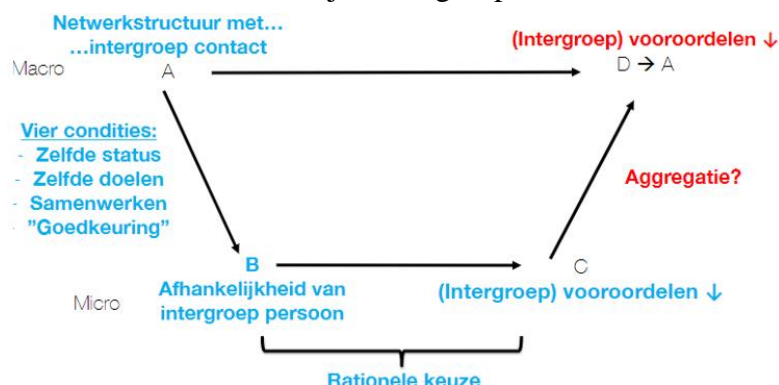

Volgens de intergroep contacttheorie van Allport worden **Intergroep vooroordelen** verminderend er **intergroep contact** is tussen individuen uit verschillende groepen die (I) dezelfde status hebben, (II) dezelfde doelen hebben (afhankelijk van elkaar voor het doel), (III) samenwerken en (IV) er institutionele “goedkeuring” is voor het contact (geen afkeuring door derde partijen). Dit zijn *brugassumpties*; condities waaronder de startconditie leidt tot doelen en verwachtingen van individuen.

6.2 Hoorcollege & Literatuur: Pettigrew, & Tropp (2006)

Pettigrew and Tropp hebben een meta-studie gedaan over de condities van Allport. Hieruit kwam naar voren dat de condities niet per se nodig zijn om de vooroordelen te verminderen. Eentje is voldoende of zelfs geen.

Pettigrew and Tropp stellen wij dat de voorwaarden van Allport de vermindering van intergroepsvooroordelen door contact vergemakkelijken. De sociale psychologie heeft herhaaldelijk aangetoond dat een grotere blootstelling aan anderen op zichzelf de sympathie voor die groep aanzienlijk kan vergroten. Er kan echter ook sprake zijn van ‘**Participant Selection**’: bevooroordeelde mensen vermijden outgroup-contact en tolerante mensen zoeken dit juist op.

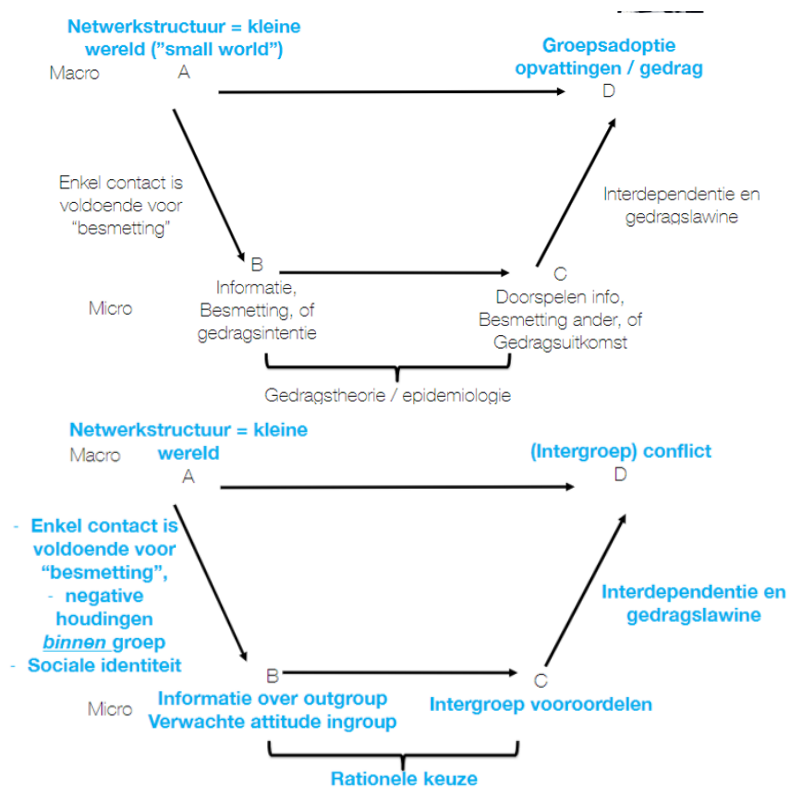

Kun je destilleren welke theoretische assumpties van de theorie belangrijk zijn en welke niet? Waar zou je die assumpties in het macro-micro-macro model kunnen plaatsen? En, is er in de intergroep contact theorie een duidelijk micro-macro link? Zo ja, welke?

6.3 Hoorcollege & Literatuur: Centola, & Macy (2007)

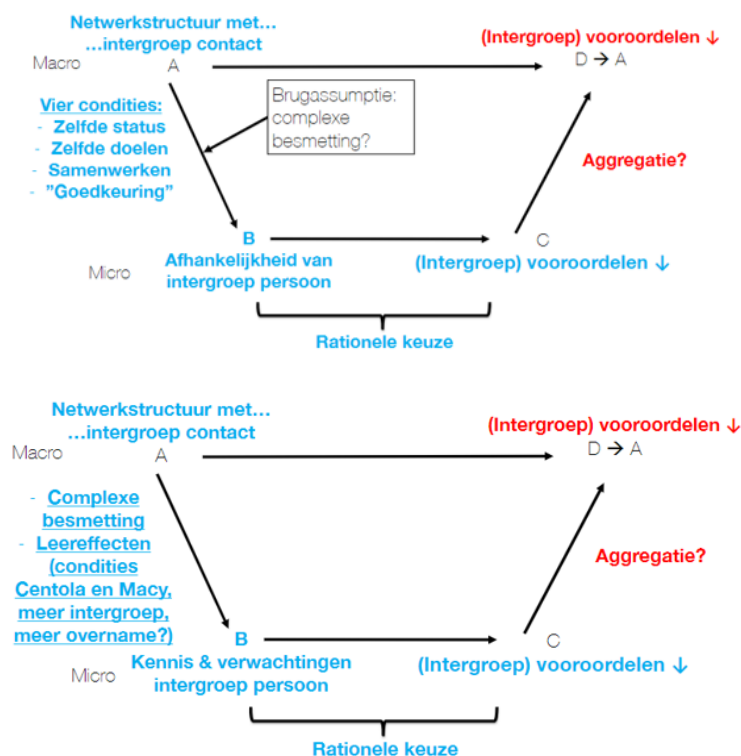
Centola en Macy nemen aan dat in verschillende *contexten* verschillende informatie rond gaat. Die contexten bestaande uit **sterke banden** en verschillende contexten zijn losjes verbonden doormiddel van **zwakke banden**. Dit komt door *transitiviteit*. Want een goede vriend van mijn goede vriend wordt mijn goede vriend, "open" driehoekjes komen daardoor minder vaak voor en als ze voorkomen verbinden ze dus met zwakke banden verschillende clusters. Dus **netwerkverspreiding** van informatie vindt vooral plaats vua zwakke banden.

Centola en Macy omschrijven dat "Sterk" en "zwak" een dubbele betekenis hebben in het gebruik van Granovetter. De **relationele kracht** verwijst naar de kracht van de band als informatiekanaal; de bandsterkte tussen twee individuen. De **structurele sterkte** verwijst naar het vermogen van een band om verspreiding, cohesie en integratie van een sociaal netwerk te vergemakkelijken door anders verre knooppunten met elkaar te verbinden. Zwakke banden zijn "lang" en verbinden verschillende contexten. Hierdoor veroorzaken zwakke banden zoogenoemde "**kleine werelden**"; geclusterde netwerken, die relatief korte "degrees of separation" hebben. Netwerkverspreiding in kleine werelden gaat snel.

Granovetter: "Whatever is to be diffused" wordt verspreid via zwakke banden. Echter Centola en Macy stellen dat er ook sprake kan zijn van **complexe besmetting**, waarbij sterke banden juist een grotere rol hebben. Want de aanname dat enkel contact voldoende is voor 'besmetting'

gaat niet altijd op volgens hen. Dit is afhankelijk van wat er verspreid wordt). Ze geven 4 sociale mechanismen die die zouden kunnen verklaren waarom complexe besmettingen blootstelling aan meerdere activeringsbronnen vereisen. (1) **Strategische complementariteit**; meer contacten betekent minder kosten van bepaald gedrag/houding. Bijvoorbeeld gewoon weten over een innovatie is zelden voldoende voor adoptie. Veel innovaties zijn kostbaar, vooral voor early adopters, maar de kosten zijn minder voor degenen die wachten. (2) **Geloofwaardigheid**; meer contacten betekent meer credibiliteit voor bepaald gedrag/houding. Bijvoorbeeld innovaties zijn vaak niet geloofwaardig totdat ze door meerdere burens worden overgenomen. (3) **Legitimititeit**; meer contacten leidt tot grotere goedkeuring bepaald gedrag/houding. Bijvoorbeeld het hebben van verschillende goede vrienden die deelnemen aan een collectieve actie, vergroot vaak de acceptatie van de legitimiteit van de beweging. (4) **Emotionele besmetting**; meer contacten leidt eerder tot de emotionele grenswaarde. Bijvoorbeeld er zijn expressieve en symbolische impulsen in menselijk gedrag die kunnen worden gecommuniceerd en versterkt in ruimtelijk en sociaal geconcentreerde bijeenkomsten.

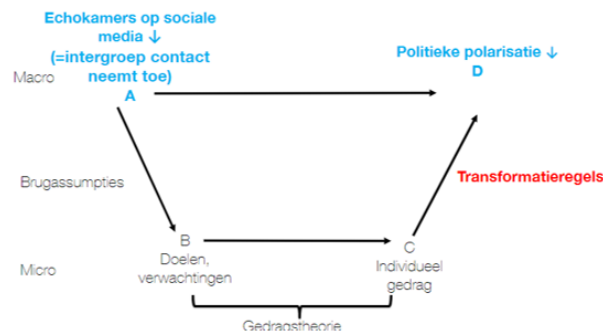

Kun je het macro-micro-macro model reproduceren uit dit artikel? Kun je voorbeelden verzinnen over houdingen/gedragingen die "complex contagions" zijn? En nog belangrijker: kun je opvattingen/gedragingen bedenken waarbij macro-verschijnselen variëren ondanks vergelijkbare startcondities?

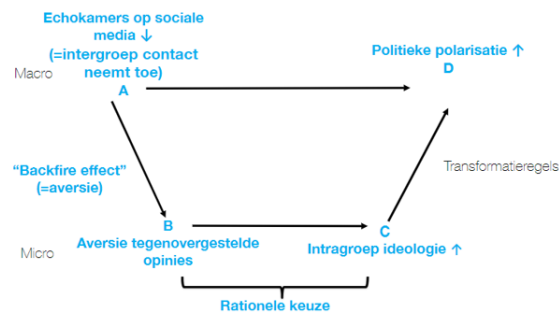
6.4 Hoorcollege & Literatuur: Bail et al. (2018)

Bail et al. doen onderzoek naar politieke polarisatie op Twitter veroorzaakt door “echo kamers”. Echo kamers houden in dat je alleen maar ideologie-bevestigende content ziet/hoort/leest. Politieke polarisatie is een probleem omdat het duidt op verminderde cohesie, geen intergroep contact en mogelijk conflict. Bail et al stellen drie hypothesen op.

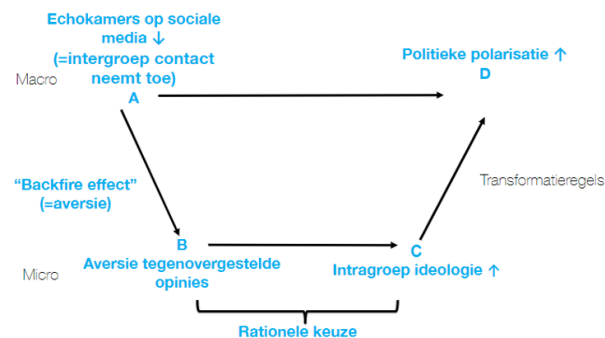
H1: Intergroep contact verminderd politieke polarisatie (intergroep contacttheorie).

H2: Intergroep contact vermeerderd politieke polarisatie

H3: Intergroep contact vermeerderd politieke polarisatie en meer voor republikeinen dan voor democraten.

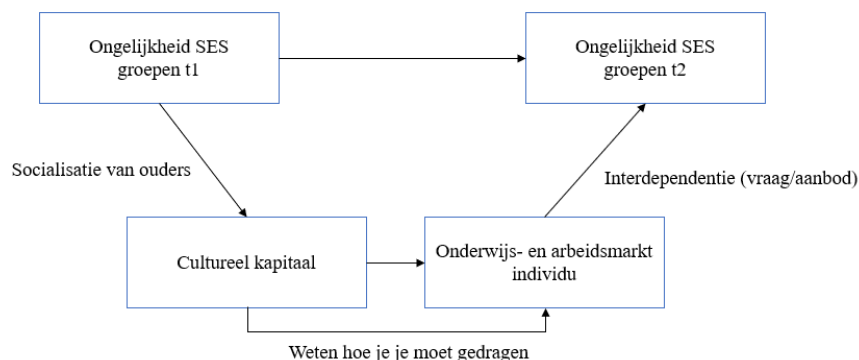
Bail et al. toetsden hun hypothesen met behulp van twitter bots; Procedure om Twitter bots te construeren die Tweets van zgn. opinieleiders Tweeten naar experimentele groepen voor Republikeinen en Democraten. Hypothesen 2 en 3 zijn bevestigd.

Kun je met behulp van de twee "klassiekers" van deze week een beargumenteerde conclusie trekken over welk van die twee klassiekers beter toepasbaar is op dit artikel?

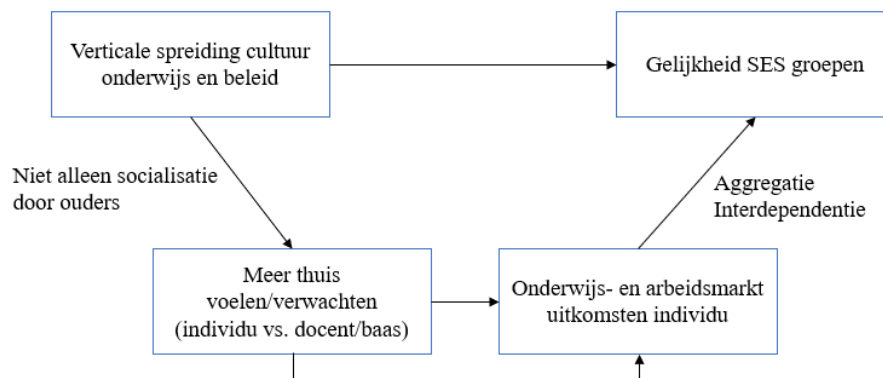
Week 7: Cultuur; smaken

7.1 Hoorcollege

De **culturele reproductietheorie** van Bourdieu valt in een macro-micro-macro model samen te vatten. De startconditie is de ongelijkheid in Sociaal economische status tussen groepen op tijdstip 1. Mensen uit verschillende statusmilieus krijgen verschillende mate van cultureel kapitaal (individuele voorkeuren en doelen) mee door socialisatie van ouders (brugassumpties). De mate van cultureel kapitaal zorgt ervoor in welke mate je weet hoe je in de context (school) moet gedragen, wat zorgt er voor dat je betere cijfers kan halen (gedragstheorie). Dit leidt tot ongelijkheid in Sociaal economische status tussen groepen op tijdstip 2.

De **culturele mobiliteitstheorie** van DiMaggio biedt een verklaring hoe bepaald beleid meer gelijkheid kan veroorzaken:

7.2 Hoorcollege + Literatuur: Salganik, & Watts (2008)

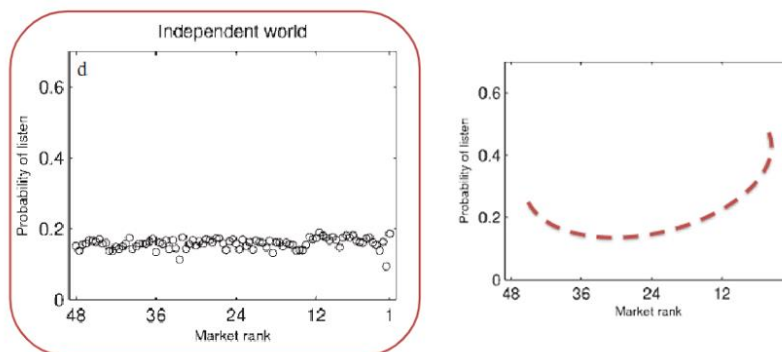
Salganik en Watts stellen dat **sociale omgeving** waaruit informatie over de populariteit van bijvoorbeeld boeken, muziek en films gehaald wordt, bestaat uit enerzijds het persoonlijke netwerk (vrienden, familie) en anderzijds publieke media zoals bestsellerlijsten en online forums. **Sociale invloed** uit deze omgeving kan ontstaan doordat mensen 'sociaal'/'observationeel' leren (brugassumptie). Populariteit van producten wordt gezien als een signaal van kwaliteit. Daarnaast kunnen mensen baat hebben bij het coördineren van keuzes

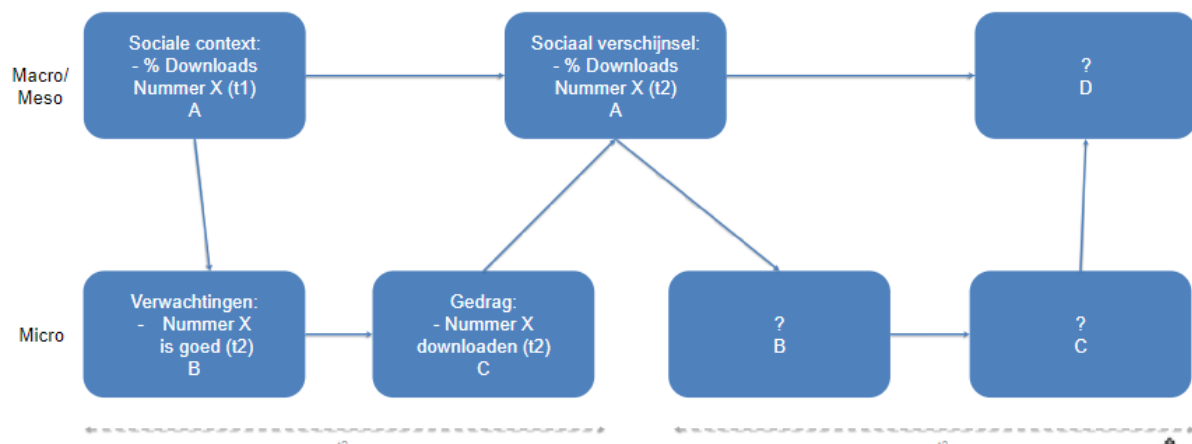
(conformeren). Je kan makkelijker vrienden maken als je naar dezelfde muziek luistert of dezelfde dingen kijkt.

Populariteit zou een **self-fulfilling prophecy** (Merton) kunnen zijn. **Thomas theorem**= als mensen iets als echt definiëren is het echt in zijn gevolgen. Op individueel niveau komt dit terug in het placebo effect; omdat mensen dachten dat een medicijn hielp tegen hun klachten hielp het. Op collectief niveau komen self-fulfilling prophecies bijvoorbeeld voor bij financiële paniek en sluiting van banken. Een ander voorbeeld is toen de New York Times vergat een aantal boeken op hun bestsellerlijst te zetten, wat leidde tot mindere verkoopcijfers ten opzichte van vergelijkbare boeken die wel op de lijst stonden. Salganik en Watts gaan onderzoeken of *geobserveerd succes voldoende is om blijvend succes te genereren op culturele markt?*

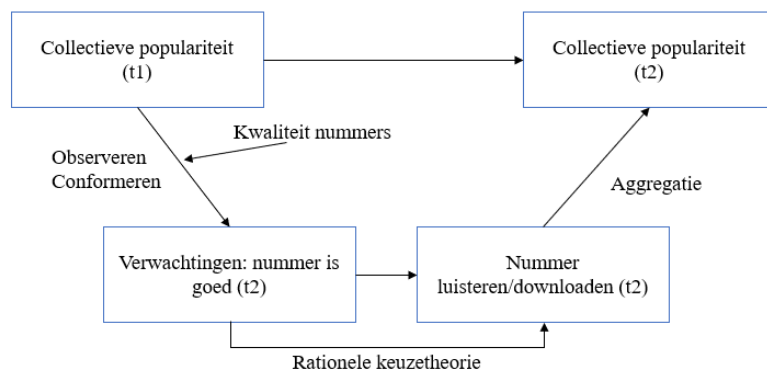
Er zijn twee problemen met eerder onderzoek naar self-fulfilling prophecies. (1) Manipulaties zijn vaak bescheiden, doordat zijn waargenomen en daadwerkelijke succes niet goed te scheiden. (2) Geen meting reeds bestaande voorkeuren, hierdoor is het onduidelijk in hoeverre kwaliteit aanvankelijk onjuist informatie versterkt of dempt. Salganik en Watts onderzoeken self-fulfilling prophecies op de culturele markt, doormiddel van een web-experiment. Er werd een lijst met 48 onbekende nummers van onbekende bands gepresenteerd. In ruil voor deelname kon je een nummer beluisteren daarna beoordelen daarna was er nog te optie op het nummer te downloaden. Deelnemers werden random toegewezen aan een van de 3 werelden (condities). Er was een *onafhankelijke wereld*; nummers willekeurig gerangschikt, zonder indicatie van populariteit. Daarnaast waren er twee werelden van sociale beïnvloeding. Hier waren de nummers gesorteerd van meest naar minst populair met aantal eerdere downloads erbij. Er waren twee werelden van sociale invloed een met de oorspronkelijke populariteit van de nummers en een met de omgekeerde populariteit.

Kans op luisteren nummer naar marktrang (meeste downloads = markt rang 1):

Uit de resultaten bleek het idee van de self-furfulling propensity deels waar te zijn. Op de lange termijn versterkt dit effect zich. Het omdraaien van de werkelijke populariteit is echter op de lange termijn niet voldoende om de populariteit in te 'locken'. Het effect is niet sterk genoeg om inversie op marktniveau vast te leggen. Sociale invloed (inversie/omkering-effect) faalt? Verklaring hiervoor is dat het effect zich niet helemaal doorzet doordat de kwaliteit van de nummers toch ook invloed heeft. Op collectief niveau krijgen de 'goede' nummers toch veel van hun oorspronkelijke populariteit terug ook al waren ze eerst bestempeld als 'slecht'.

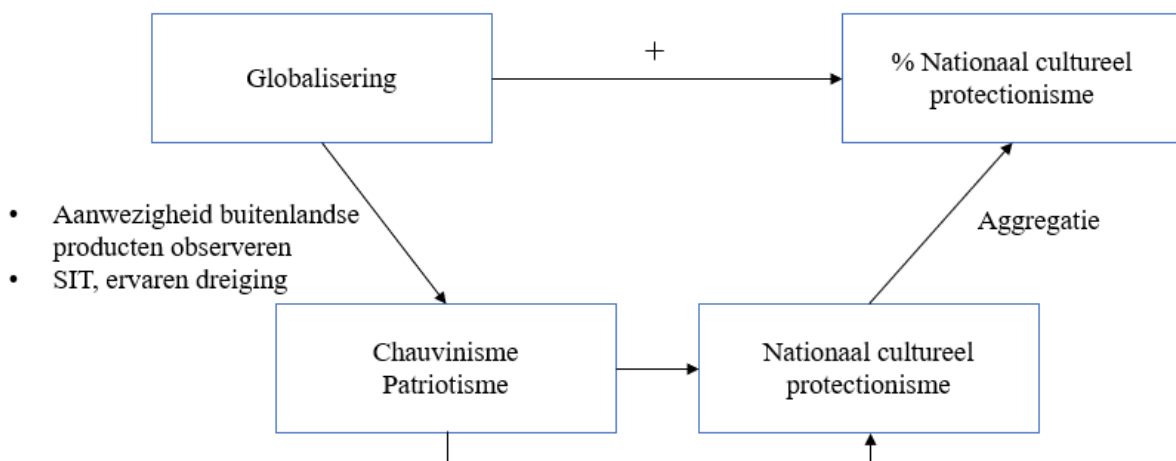
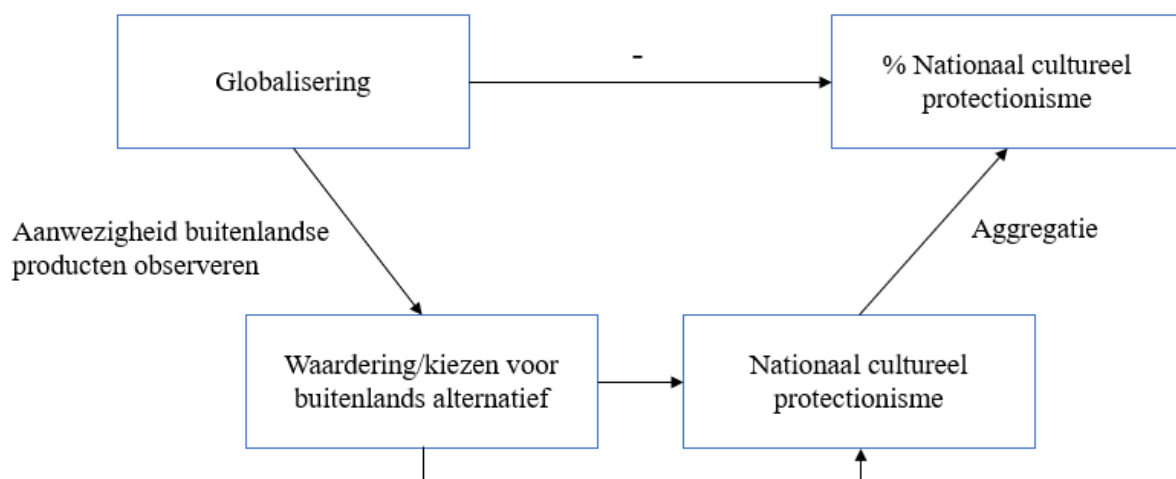
Welke macro-condities, brugassumpties, gedragstheorieën, micro-macro transitie, en sociale verschijnselen kun je herkennen en specificeren uit dit artikel?

7.3 Hoorcollege + Literatuur: Bekhuis, Meuleman, & Lubbers (2013)

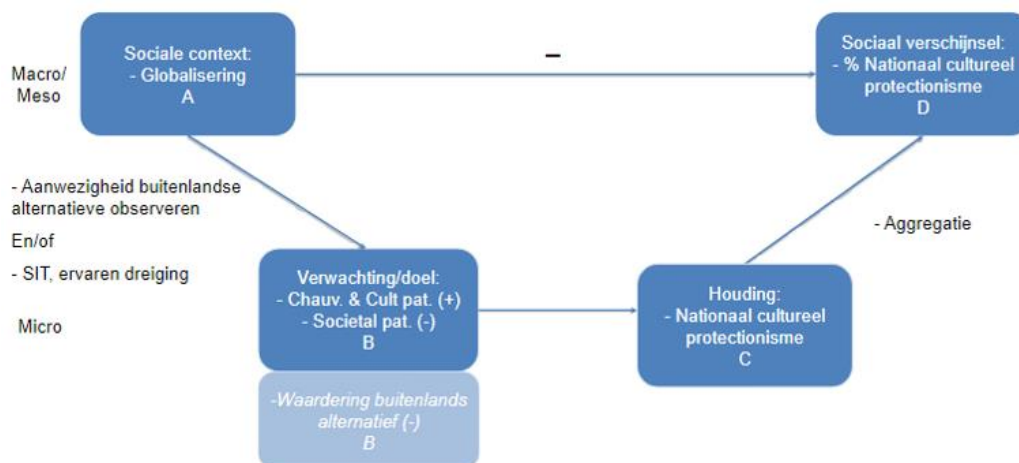
Tv-series, films, muziek, kunst en andere culturele uitingen reflecteren normen en waarden van het producerende land. Consumenten construeren realiteit gebaseerd op deze cultuurgoederen. Cultuur kan door middel van consumptie van buitenlandse cultuurgoederen worden gezien als (I) een middel om mensen te verenigen (EU) of als (II) bedreigend voor nationale cultuur. Dit laatste leidt tot cultureel protectionisme. **Cultureel protectionisme** houdt in dat wordt gevonden dat je moet geven aan culturele producten uit je eigen land en 'dat veel consumenten van

buitenlandse culturele producten jouw cultuur bedreigt. Bekhuis, Meuleman en Lubbers hebben drie onderzoeksvragen. (a) In hoeverre verschillen landen in de mate van cultureel protectionisme? (b) En in hoeverre hangen deze verschillen samen met de mate van globalisering? (c) Welke micro-mechanismen vormen een verklaring?

Globalisering is “the process of creating networks of connections among actors at multi-continental distances, mediated through a variety of flows including people, information and ideas, capital and goods” (Clark, 2000, p. 86). Het heeft een economische, politieke en sociaal-culturele dimensie. Globalisering levert alternatieven voor in eigen land geproduceerde goederen. Via Homogenisering/Mcdonaldization, diversificatie en hybridisering kan globalisering zorgen voor minder protectionisme (*glocalisation*). Echter globalisering kan ook zorgen voor meer protectionisme doordat mensen dreiging van de nationale groepsidentiteit/economische veiligheid voelen. Globalisering roept dan als tegenreactie een sterkere voorkeur voor lokale of nationale context op. (*glockalisation*).

Uit de resultaten kwam naar voren dat globalisatie inderdaad een negatief effect heeft op nationaal cultureel protectionisme. Globalisering vermindert steun voor nationaal cultureel protectionisme (macro) In meer geglobaliseerde landen is publiek meer maatschappelijk patriottisch, dus minder cultureel protectionisme (micro). Maar in meer geglobaliseerde landen is het publiek meer cultureel patriottisch en chauvinistisch en is er dus meer cultureel protectionisme (micro). De mate van waardering van de buitenlandse alternatieven hebben de auteurs niet kunnen toetsen (micro). Daarnaast kun je je afvragen of globaliseringsdreiging wél op gaat voor lagere SES (Complexiteit).

(Hoe) zijn deze theorieën (en bevindingen) te verenigen in een macro-micro-macro model? Welke brugassumpties en transformatieregels formuleren de auteurs, of zou je zelf formuleren? Hoe zou je de gebruikte theorieën aan de hand van de sociologisch-theoretische toolkit evalueren?